

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL III

103

JOI
16 MAI 1968
12 PAGINI
2 LEI

D R A M A E V I T Ă R I I B A R A J U L U I

În subsolul clasamentului, „bătălia” pentru evitarea barajului cunoaște adevărate drame sportive. Iată, de pildă, dezolarea evidentă a portarului Adamache și a apărătorului Alecu, de la Steagul roșu, în momentul primirii golului înscris de Progresul. Această înfrîngere condamnă aproape sigur echipa brașoveană la riscurile barajului.

Foto: Gh. NEAGOE

FOTOGRAFIE PREMIATĂ

GRIJĂ PENTRU CEI CE VOR PRIMI ȘTAFETA...

TÎRGOVIȘTE

TRIALUL SPERANTELOR

Acțiunea de proporții pentru depistarea juniorilor, organizată de Comisia centrală de juniori din cadrul F.R.F., a constituit o deosebită preocupare pentru C.J.E.F.S. Dimbovița. Comisiile locale de tehnicieni au triat juniorii din tot județul. Cu acest prilej, după cum ne-a spus prof. PAUL OLTEI, președintele C.J.E.F.S. Dimbovița, au fost descoperite adevărate speranțe ale fotbalului dimbovițean. Cu toate acestea, acțiunea nu și-a atins pe de-a-ntregul ținta, deoarece programul stabilit de federație a prevăzut trialuri în perioada vacanței.

De activitatea depusă în județul nostru s-a declarat mulțumit și antrenorul federal Gh. Ola, care a participat la ultimul trial.

Să sperăm că aceste adevărate examene pentru micii fotbaliști vor constitui trambulina de lansare pentru alte talente, cel puțin la fel de valoroase cum au fost, recent, N. Ionescu (Petrolul) sau C. Dinu (Dinamo București).

MIȘU AVANU
corespondent

De curind s-a terminat prima parte a campionatului de fotbal inter-străzi rezervat copiilor din satul Negoști, municipiul Ploiești. Dotat cu „Cupa micului fotbalist”, pușă în concurs de conducerea școlii și a unității de pionieri, campionatul are ca scop stimularea celor mai buni fotbaliști și selecționarea acestora în reprezentativă școlii care va lua parte anul viitor la campionatul școlilor generale. Dintre cei

PLOIEȘTI

„CUPA MICULUI FOTBALIST”

60 de copii participanți (născuți între 1953—1957) s-au cîștigat I. Bolboacă, Gh. Neagu, Eug. Brezeanu, Gh. Gheorghiu, Gh. Dincă, Fl. Bărbuță, M. Ioniță, T. Dinu, E. Fofircă, N. Nica.

Iată clasamentul la jumătatea întrecerii: 1. Fulgerul 8 p.; 2. Racheta 6 p.; 3. Tricolor 4 p.; 4. Olimpia 4 p.; 5. Cutezători 4 p.; 6. Victoria 2 p.

Golgeterul întrecerii este I. Bolboacă care a marcat 19 din cele 23 de goluri ale echipei Fulgerul.

M. SIMA
corespondent

PITEȘTI

ȘCOLARIÎN ÎNTRECERE

Cu cîva timp în urmă s-a desfășurat etapa de zonă a campionatului școlilor profesionale și tehnice din cadrul M.I.U. Îmbucurător e faptul că întîlnirile echipelor din Pitești, Tirgu Mureș și Sighișoara au fost interesante și aplaudate, bucurîndu-se și de o deplină sportivitate. Cele trei echipe, de valori sensibil egale, au reușit jocuri spectaculoase în urma cărora victorioasă a fost, în cele din urmă, formația școlii profesionale de ucenici din Pitești pregătită de prof. S. Popescu. Piteștenii au cucerit locul I la egalitate de puncte cu formația din Tg. Mureș dar cu un golaveraj mai bun. Pe locul trei — echipa din Sighișoara.

Dar iată „11”-le cîștigător: Strungaru — Popa, Lăutaruș, Lică, Alecu, Barbu, Nichita, (Marcu), Buchete, Bădoi, Matei, Tuinea.

ILIE FETEANU
corespondent

Doă dintre grupele centrului de copii Tg. Mureș

TG. MUREȘ

LA CENTRUL DE COPII SE FORMEAZĂ NOI JUCĂTORI TALENTAȚI

Dacă echipa de tineret A.S.A. a fost descompletată spre a întări formația primă, iar aceasta n-a putut încă să integreze eficient în joc pe noii veniți, în schimb „speranțele” — copiii juniorii — își găsesc numeroase posibilități de dezvoltare în cadrul noului centru creat de F.R.F. pe lângă clubul militar.

Incadrat cu conducători experimentați (prof. Carol Szas, prof. Ordög și antrenorul Eduard Lucaci) — noul centru a pornit imediat la acțiunea de selecție a copiilor și juniorilor. S-au prezentat nu mai puțin de 400 de școlari și elevi, din rândurile cărora au fost alese elementele cele mai înzestrate. Pînă acum, se află selecționați 120 de mici jucători, repartizați în mai multe echipe de copii și de juniori.

Copiii și-au autointitulat formațiile cu nume simbolice din istoria fotbalului nostru (Ripensia, Juventus), ca și din fotbalul european (Torino, Roma etc.).

A. V.

Antrenorii continuă, săptămînal, acțiunea de triere, prin întîlniri-fulger între noile echipe. Prin eliminări succesive, ei doresc să ajungă la cristalizarea citorva formații de bază ale centrului. Micilor fotbaliști li s-a pus la dispoziție ghetă „adevărate”, cu crampe, care constituie cea mai mare bucurie a fragedei lor vîrste.

Conducătorii centrului proiectează organizarea, în a doua etapă, a unor întîlniri cu echipele similare din Cluj („U”) și Brașov (Steagul roșu), programate în deschiderea meciurilor oficiale din Divizia A.

Un fapt îmbucurător este că printre copiii născuți în anii 1955—1956, au fost găsite — după cît ne afirmă antrenorul E. Lucaci — numeroase talente, care dovedesc și o mare pasiune pentru fotbal. Din rîndul acestora, conducerea centrului speră să crească elemente de nădejde pentru fotbalul mureșan.

UN ARBITRU... JUNIOR

Într-o dimineață de duminică din această primăvară, spre centrul unui teren de fotbal din Cluj, un tînr de 19 ani călca apăsător și păturs de importanță misiunii sale. Ducea o minge sub braț și după el două echipe ai căror jucători traversaseră cu mulți ani în urmă vîrsta juneului în echipament negru și „înarmat” cu un fluter. Există tentația reală de a descoperi sub aparențe, parodia și de a suspecta „oficialul” din meciul acesta, la frîna căruia stătea un adolescent. Dar tipicul după care el decurgea, atmosfera clară de competiție, fuleul decis și gestul tranșant al tînrului conducător de joc, au risipit toate bănuielele. Într-adevăr, aveam în față un arbitru de fotbal, ce conducea la centru, o partidă din campionatul orașenesc.

Am vorbit cu el după meci. Eram puțin impresionat și ușor nedumerit de opțiunea aceasta, oarecum bizară, la o vîrstă fragedă, pentru interesanta dar „aspră” înțelepciune de arbitru. S-a destăinuit încîntat și surprins. Nu spera că el, ION MOLDOVAN, fost elev conștiincios al cursului de arbitri din Satu Mare, la vîrsta de 16 ani și jumătate, ar putea fi popularizat vreodată pentru precocitatea sa de cavalier al flutierului.

— Am înțeles, Ion Moldovan, că te pasionează fotbalul, dar e greu de priceput de ce ai ales rolul singurului personaj din teren care nu are voie să atingă mingea?

— A fost unica posibilitate de a fi aproape de ea și de a fi pe gazon. Dorința mea de a debuta în echipa de pitici a Universității Cluj, s-a lovit sistematic de prejudecata familiei, cum că activitatea de jucător de fotbal este ceva sinonim cu amenințarea certă a integrității fizice. Exemplul nefast al unui jucător căruia nu i-a

● VASILE SASARANU — Baia Mare: „De ce nu vor să joace juniorii Minerului Baia Mare cu cei ai Constructorului, din același oraș?”

— Cam greu de răspuns la întrebarea dumneavoastră, tov. Săsarănu. Tocmai pentru că cei de la Minerul ar putea invoca o mulțime de motive drept scuze la forțările cu care și-au „onorat” adversarii. Iată cîteva dintre „scuzele” de rigoare: în astfel de cazuri: jucători indisponibili, program încărcat, ore nepotrivite, la care trebuie adăugate neapărat: comoditate (e greu să te deplasezi pînă la propriul teren), frica de înfrîngere ș.a.m.d. Ne oprim aci cu enumerarea... cauzelor (puerile) care fac pe cei de la Minerul să refuze de aproape doi ani o confruntare cu speranțele Constructorului.

● I. BERBECARU — Sibiu: „Progresul Sibiu joacă foarte slab. Știți de ce?”

— Da! Pentru că tot dv. ne spuneți. Întîi: deoarece la această echipă și-au găsit refugiu o serie de jucători plașonați, de pe la alte echipe printre care și divizionara B, C.S.M. Doi: pregătire superficială, suplinită prin joc dur, obstrucționist. Trei: slabă activitate educativă din partea conducerii secției de fotbal...

● VASILE DUMITRU — București: „De ce nu sînt selecționați oare cîteva jucători în formă ca Sorin Avram, Tătaru II, Libardi, Dumitriu III, Moldoveanu?”

— Doi dintre cei enumerați de dv. au fost deja chemați la lot, E vorba de Dumitriu III și Sorin Avram. Cît despre ceilalți? Ce vă putem spune noi? Se pare, înconstanța în comportare. Le joacă feste. Atît lor, cît și selecționarilor.

DIALOG CU CITITORII

● T. V. M. Liceul „D. Cantemir” București: „Cîtesc în ziare despre numeroase întreceri de fotbal organizate în cadrul liceelor bucureștene. La noi, nu poate fi vorba de așa ceva?”

— E normal, din moment ce profesorii dv. de educație fizică și-au arat activitatea doar pe o singură disciplină sportivă: handbal. E mai simplu. De ce să aibă bătaie de cap?

● C. MICATA — Lugoj: „Spre satisfacția tuturor amatorilor de fotbal din orașul nostru (în urma unui articol publicat în revista dv.) lucrurile s-au schimbat în bine, echipa antrenată de C. Iovan evoluînd din ce în ce mai bine?”

— Comentariile noastre sînt de prisos în astfel de cazuri.

● I. ILIEȘ — Cluj: „Transmiteți clubului Dinamo București, cu ocazia celei de a 20-a aniversări: Succes și rezultate bune!”

— Nu sînteți singurul care ne rugați să facem acest oficiu, Dinamo avînd mulți suporteri în întreaga țară. Așa că „înaintăm” pe această cale urările tuturor celor ce, prin noi, au scris puternicului club bucurestean.

● E. BUIA, S. MOLDOVAN, N. CREFELAN — Tg. Mureș: „Ce se întîmplă cu A.S.A.?”

— Într-unul din numerele trecute ale revistei noastre, căutam cauzele necorespunzătoare comportări a echipei pe care o simpatizăm. Sînteți foarte aproape de adevăr cînd afirmați că punctul cîștigat în prima etapă la Cluj și partida bună făcută în compania Stelei au îngîmșat pe jucători care, în continuare, au dat dovadă de superficialitate în pregătire, viață nesportivă, discuții neprincipale între jucători și antrenori etc. etc. După cum se vede, greșile se plîtesc. Scump. În consecință, acum, A.S.A. se află în căutarea timpului pierdut...

„VITEJII”

DIN ȘIMLEU

ȘI URICANI

Se pare, mulți dintre fotbaliștii noștri (pe alocuri chiar și cei ce le îndrumă activitatea) n-au aflat încă, sau dacă au aflat cîndva înseamnă c-au uitat cu desăvîrșire, ce înseamnă a fi sportiv. Cum unii oameni pricep greu și uită repede ceea ce au înțeles (dacă au înțeles), considerăm necesar să le amintim, să le mai explicăm încă o dată ce-i acela fair-play-ul. Sau, mai pe românește: respectul pentru adversari și spectatori. Poate că e necesar încă să subliniem, în mod special pentru ei, că sportul a apărut, și s-a perpetuat secole, ca o întrecere desfășurată pe coordonatele corectitudinii, laurii încununînd frunțile celor mai bine pregătiți.

Faulturile, injuriile, incapacitatea de a-ți stăpîni nervii în arderea întrecerii, nerespectarea celor mai elementare reguli ale bunei cuvințe etc., sînt atributele celor slabi și vulnerabili, ale celor care TREBUIE să piardă...

Unii se împacă însă foarte greu cu această idee — ne scrie pe cîteva pagini corespondentul nostru VASILE SERE din Oradea. După ce echipele Biharea Vascani și Voinea înand au fost eliminate din campionatul interjudețean de fotbal pentru abateri grave de la disciplina competițională, credeam cu toții că spiritele se vor potoli, că lucrurile vor intra în făgașul normal că s-a terminat cu actele de huliganism. Ne-am înșelat însă. De cîteva etape, „focarul” răutăților s-a mutat la Șimleu. În susul antrenorilor echipei „Măgura” este unul dintre „mentorii” actelor de huliganism, nejustificîndu-și funcția pe care o are. Să mă explice. În parida susținută la Oradea, cu Voinea, fotbaliștii din Șimleu s-au prezentat complet ne-

pregătiți, epuizați fizic, vînzîndu-se depășînd din toate punctele de vedere, au recurs la numeroase faulturi, în min. 66 al partidului, Ioan Bendea fiind eliminat de arbitru. Într-un astfel de moment, antrenorul Varga considera că lucru cel mai nmerit ar fi să intre el pe teren și să însușe pe conducătorul jocului și, împreună cu jucătorii, să întoarcă spațele adversarului și publicului. În drum spre casă, „vitejii” din Șimleu provoacă încă un scandal, la meciul Minerul Ip — Bihoreana Harghita, intrînd pe teren (Pădureanu, Gudur, Cseroș), bruscînd arbitru, lovînd în stînga și în dreapta pe oricine le ieșea în față. Greu își poate imagina cineva că se mai pot întîmpla astfel de acte de huliganism pe terenurile noastre !...

Dar, să răsfoim în continuare corespondențele. Din Hajeș ne scrie N. ȘBUCHEA:

„Multe din meciurile programate în campionatul interjudețean de fotbal se desfășoară la un nivel foarte scăzut, sînt presărate cu „faze” care nu au nimic comun cu fotbalul, ci mai degrabă cu rugbiiul și luptele! Iată un caz tipic: meciul Paringul Lonea — Minerul Uricani. În această partidă, jucătorii Bușe și Ince s-au dedat la repetate acte de huliganism, lovîndu-și adversarii, accidentînd grav pe dîlva dintre ei, bruscînd pe conducătorul jocului, în timp ce instructorul echipei din Uricani — Vasile Chereșteș — le cînta în strună...”

În concluzie, epilog asemănător cu cel de la Oradea — părăsirea terenului. Cu alte cuvînte, încă un afront adus spectatorilor, și mai ales, sportivilor.

Cazurile nu sînt izolate. Mulți dintre fotbaliștii noștri rămîn corigenți la examenul disciplinei pe terenurile de sport și respectului față de cei ce frecventează stadioanele. Dacă așa stau lucrurile, iar noi nu punem la îndoială relațiile corespondenților noștri, ne întrebăm, așa cum fac și cei ce ne scriu, ce așteaptă Consiliile județene de educație fizică și sport? Astfel de acte și pretenții sportivi n-au ce căuta pe terenurile de sport.

ION CUPEN

L. D.

SE CONTUREAZĂ GREU

Nu știm cit de util a fost pentru selecționeri acest meci, ce concluzii au putut trage ei după cele 90 de minute ale partidei cu Allemania Aachen, în ce măsură le-a luminat drumul pe care au de mers până la întâlnirea cu Olanda, dar — în ceea ce ne privește — nu considerăm că verificarea la care am asistat ieri a fost prea fructuoasă.

Echipa vest-germană a fost un partener de verificare destul de modest, care n-a pus lotului nostru decât o singură problemă reală: aceea de depășiri unei apărări mai mult decât aglomerate, oaspeții betonându-se de parcă limitarea scorului ar fi fost obiectivul capital al acestui meci.

Dacă singura noastră grijă, în ce privește echipa națională, la această oră, ar fi cum să spargem betonul, atunci, da, am zice că a fost un antrenament folositor, iar prin rezultatul său (patru goluri și alte multe cazuri din apropierea porții) chiar trecut cu bine. Dar de la un meci de verificare, în acest moment și în fața unui partener de peste hotare, așteptăm și răspunsuri la întrebările asupra randamentului individual al unor jucători, asupra concepției de joc a echipei. Întrebări la care, credem noi, meciul pe care l-am văzut ieri n-a dat niște răspunsuri care să-i ajute pe cei ce răspund de echipa națională.

LOTUL REPREZENTATIV — ALLEMANIA AACHEN 4-0 (2-0)

STADION: 23 August; Spectatori 12.000.
AU MARCAT: Gherghel (min. 39), Oblemenco (min. 40), Dobrin (min. 61), Grozea (min. 81).
LOTUL: Coman — Ivănescu, Barbu, Hălmăgeanu, Deleanu — Gherghel, Dinu — Pircălab, Dobrin (min. 74 Dumitriu III), Oblemenco (Grozea), Sasu.
ALLEMANIA: Knops — Schongen, Thelea — Hermandung, Troche, Walter — Klostermann, Hoffmann, Groenen, Krott, Sell.
A ARBITRAT: Aurel Benta (București).

Pentru că, de la un capăt la altul, jocul s-a desfășurat aproape numai în jumătatea de teren a adversarului, în care se aflau aproape permanent 17-18 jucători. În aceste condiții, era normal să se joace mai mult pe aripi, (unde, de altfel, avem și jucători mai „pe profil”) dar proporția acțiunilor pe aripi față de cele pe centru, așa cum reiese din tabelul din această pagină este totuși nesatisfăcătoare. În plus, ne exprimăm și o rezervă privind compoziția atacului, în sensul că o dată cu trecerea, în vederea jocului cu Olanda, la varianta

4-2-4, desemnarea ca virfuri de atac a lui Dobrin și Grozea (cu toate certele lor calități) nu este cea mai bună soluție. Să nu uităm că la Linz ei, dacă au dat satisfacție, au fost totuși jucători de linia a doua, ipostază tactică ce li se potrivește mai bine. Meciul a fost destul de puțin concludent și în ceea ce-i privește pe mijlocași. Ghergheli a fost pus în situația să joace 80% ofensiv, ca și Dinu care — paradoxal — ne-a părut mai puțin bine orientat în ofensivă, pe postul de mijloc, decât în meciurile sale la club unde pleacă în atac din postul de fundaș central. „Statu-quo”-ul apărării, ni se pare, nu poate fi nici contestat nici pledat după acest joc, în care adversarul n-a avut nici un moment mai mult de trei oameni în acțiune efectivă de atac.

Cu referire la joc, doar citeva notații. Mai întâi, raportul de cornere de 18-2 pentru lot, spectaculozitatea golurilor noastre (sunt dintr-o bucată al lui Ghergheli; plonjon cu capul, Oblemenco; sut plasat, execuție calmă, Dobrin; un „sting” sec, de la distanță, Grozea), o bară a lui Ghergheli și un penalty ratat... elegant de Dobrin, în minutul 70.

Radu URZICEANU

Portarul Allemaniei, KNOPS, în una dintre numeroasele lui intervenții la mingile înalte

A 20-a ANIVERSARE A CLUBULUI DINAMO

În cadrul sedinței festive ce a avut loc cu ocazia aniversării a 20 de ani de existență a clubului sportiv Dinamo, au fost subliniate însemnatele realizări obținute de sportivii dinamoviști în aceste două decenii.

Telegrama adresată cu acest prilej C.C. al P.C.R. — personal tov. Nicolae Ceaușescu — în numele sportivilor, antrenorilor și tehnicienilor clubului, exprimă profundele lor sentimente de recunoștință față de partid, pentru minunatele condiții create dezvoltării educației fizice și sportului în România.

Cu ocazia celei de a 20-a aniversări a Clubului sportiv Dinamo, au fost înmânate decorații acordate de Consiliul de Stat și titluri sportive cu care Consiliul General C.N.E.F.S. a distins mai mulți sportivi și tehnicieni ai clubului. Printre aceștia se află și următorii fotbaliști și antrenori ai clubului bucureștean:

ORDINUL MERITUL SPORTIV — cl. III-a.

ION NUNWEILLER, ILIE DATCU, IOAN PIRCĂLAB, VASILE GHERGHELI.

MEDALIA MERITUL SPORTIV — cl. I-a.

TRAIAN IONESCU, IOSIF SZÖKÖ, GHEORGHE TEODORESCU, CONSTANTIN FRĂȚILA, CONSTANTIN ȘTEFAN.

MEDALIA MERITUL SPORTIV — cl. II-a.

ȘTEFAN STĂNCULESCU.

Au fost distinși cu titlul de „Maestru al sportului” jucătorii: CONSTANTIN FRĂȚILA și MIRCEA LUCESCU.

De asemenea, pentru contribuția adusă la dezvoltarea mișcării de educație fizică și sport din țara noastră, clubul sportiv Dinamo a fost decorat cu ordinul „Meritul sportiv” — cl. I.

VITTOARELE PREGĂTIRI

Cu partida de ieri se încheie o... semi-etapă a pregătirilor lotului reprezentativ. Urmează o perioadă în care activitatea selecționabililor va fi observată la echipele lor de club, în partidele de campionat din etapele de la 19 și 26 mai. Între aceste două date, se intenționează ca o serie din tinerii jucători încercați și chiar promovați în lotul A să fie menținuți în joc internațional, prilejul dându-l partida amicală dintre selecționatele de tineret ale Suediei și României (23 mai, la Västerås). Este vorba de Dinu, Grozea, Oblemenco, Deleanu, Dumitriu III. După etapa din 26 mai, jucătorii vor fi reușiți din nou la București, pentru a-și începe pregătirile propriu-zise în vederea meciului amical cu Olanda (5 iunie, la București). La 29 mai este prevăzut cu un joc de verificare în compania echipei belgiene F.C. Bruges.

Jocul în atac al selecționatei, în cifre

În tabelul alăturat oglindim — cu ajutorul cifrelor — citeva din elementele jocului în atac al lotului nostru reprezentativ, urmărite ieri în mod special. Pornind de la PASA folosită de mijlocași și atacanți, de la calitatea ei, am urmărit apoi DIRECȚIA pe care au fost dezvoltate acțiunile ofensive, pe aripi sau prin centru, cite din ele s-au soldat cu PĂTRUNDERI în sarea adversă și, în fine, CALITATEA TRASULUI LA POARTĂ.

Cifrele arată — ca o observație cu caracter general — că, în condițiile reale, circa 62% din pase au avut precizie, procentul fiind multumitor. Acțiunile au fost purtate mai mult pe aripi (57%), dar diferența mică (43%) față de atacul pe centru arată o alternanță a direcțiilor. Cum a și fost, de altfel, pe teren. Și aceste procente pot fi considerate drept satisfăcătoare. Comparând, însă, intrările în carenă oaspeților cu șuturile la

poartă dar mai ales cu calitatea acestora din urmă, concluzia nu mai este favorabilă. Din 59 de pătrunderi spre poarta oaspeților doar 25 (decu mai puțin de 50%) s-au încheiat

cu șuturi, iar dintre acestea numai 9 (36%) și-au atins ținta. Dacă această constatare nu mai are nevoie de o confirmare (pentru că cunoaștem din campionat principală carență a atacanților),

în schimb pentru celelalte observații prilejuate de cifre, așteptăm un alt prilej, în compania unui adversar mai puternic, pentru a vedea în ce măsură sînt sau nu valabile.

PASELE ATACANȚILOR	BUNE	45
	GREȘITE	28
DIRECȚIILE DE ATAC	PE CENTRU	18
	PE EXTREMI	24
INTRARILE ÎN CAREU	REPRIZA I	33
	REPRIZA II	26
ȘUTURILE LA POARTA	PE POARTA	9
	AFARA	16

Eftimie IONESCU

RITMUL ZILNIC DE ACTIVITATE ȘI REGIMUL DE VIAȚĂ AL FOTBALISTULUI

● Alf Ramsey și Helenio Herrera contra... Ron Greenwood și Oronzo Pugliese ● Constituie regimul de viață al fotbalistului o condiție esențială în atingerea măiestriei sau sînt suficiente... talentul și pregătirea? ● Ritmul zilnic de activitate influențează obținerea și, mai ales, menținerea forme sportive?

Între câteva din controversele întrebări pe care le ridică acest capitol.

Pregătirea sportivă a fotbalistului nu constituie decît o parte din activitatea zilnică și generală a acestuia. În cadrul serei de preocupări a jucătorului, fotbalul ocupă într-adevăr o mare parte dar nu totalitatea ei. Aceasta atît ca o urmare firească a multilateralității preocupărilor ființei umane, cît și ca o necesitate a varietății preocupărilor, fapt care duce la echilibrare și potențare reciprocă a diferitelor activități.

Procesul de antrenament se desfășoară prin efectuarea ritmică a unor antrenamente limitate în timp (1-4 ore pe zi). Restul timpului trebuie să fie în așa fel încît el să servească atît procesului de refacere a organismului, cît și cerințelor social-culturale și profesionale ale individului. Fotbalistul, făcînd parte integrantă din societate, nu poate fi rupt de preocupările acesteia. De aceea, cele două aspecte ale pregătirii fotbalistice (și, în general, ale instruirii sportive), EFORTUL și REFA-CEREA trebuie încadrate armonios în contextul multilateral al preocupărilor mediului și al vieții sociale.

Ritmul zilnic de activitate, RITMUL NYCTHEMERAL, se referă la modalitatea organizării diverselor activități zilnice ale fotbalistului. La baza acestei organizări stau următoarele caracteristici ale sistemului nervos, specifice omului:

- posibilitatea formării unor reflexe condiționate orare (de exemplu secreția reflex condiționată a sucurilor digestive la anumite ore, creșterea reflex-condiționată a proceselor metabolice și a activității marilor funcțiuni la apropierea orei obișnuite de începerea antrenamentelor etc.);
- caracterul în lanț și interdependent al proceselor fiziologice (de exemplu, creșterea frecvenței cardiace este însoțită și de creșterea numărului de respirații, de creșterea transpirației etc.);
- posibilitatea formării unor stereotipuri dinamice orare (scularea spontană la anumite ore ale dimineții, urmată de nevoia de micușne și defecare);
- caracterul de lucru economic al activităților tip stereotipic dinamice care realizează declanșarea și efectuarea unor activități (mai ales vegetative) fără consum nervos și energetic mare.

Analizînd elementele regimului zilnic de activitate, ne referim la următoarele aspecte:

- programul zilnic se referă la componentele activității zilnice ale jucătorului care, în afara orelor de antrenament, cuprind activități legate de pregătirea sa profesională (învățătura, exercitarea unei meserii etc.) și de cerințele sale culturale-sociale (spectacole, lecturi, dans, discuții cu prietenii) și de nevoile vieții sale afectiv-sentimentale (ore petrecute în sinul familiei, educarea copiilor);
- orarul zilnic stabilește „încălcătura” zilei respective, stabilind un raport cît se poate de echilibrat între diversele activități programate. Activitățile trebuie astfel împărțite încît orarele zilnice să fie echilibrate, evitînd formarea zilelor „grele” și a altora „ușoare”;

— ritmul zilnic se referă la succesiunea și intercorelarea diverselor activități descrise mai sus. Să nu uităm că orice activitate presupune consumarea unei anumite cantități de energii. Stabilirea unei anumite succesiuni a activității duce la formarea unor stereotipuri orare cu desfășurarea acestora în regim economic.

Programul activității zilnice a unui jucător de fotbal are următorul aspect: după deșteptare, toaleta de dimineață și un scurt program de înviore, urmate de luarea micului dejun. În cazul cînd orarul zilei respective prevede efectuarea unui antrenament după-amiază, în cursul dimineții se pot efectua diverse activități profesionale sau, în cazul studenților, se poate asista la orele de învățămînt. Masa de prînz va fi servită devreme, în jurul orei 12, pentru a se

unor cerințe permanente și a unor cerințe de etapă.

Cerințele permanente se referă la folosirea acelor activități care să ajute la efectuarea pregătirii sportive și la înlăturarea celor care influențează negativ desfășurarea acesteia. Avînd în vedere efortul intens și permanent cerut în pregătirea fotbalistică, se impune eliminarea totală a fumatului, a alcoolului, a exceselor sexuale.

Cerințele de etapă impun restructurarea regimului de viață în funcție de caracteristicile etapei de pregătire respective. Astfel activitatea se va organiza în așa fel încît să se poată realiza recuperarea organismului atît în cadrul micro-intervalurilor (de la un antrenament la altul), cît și în cadrul macro-intervalurilor (de la un meci la altul). Din experiența unor cercetări (I. V. Folbert) se știe că efectuarea unui nou antrenament trebuie aplicată pe fondul unei recuperări parțiale a organismului, fapt care constituie excitanții pozitiv al așa-numitului fenomen de post-acțiune vestigială. Deci, în cadrul regimului de

jucătorului reprezintă temelia pe care se grefează edificiul pregătirii fotbalistice. Ele constituie nu numai cheia succesului imediat și a unei forme sportive prelunge, ci înseși elementele determinante ale longevității activității sportive în fotbal.

Numeroase exemple practice vin să precizeze aceste probleme.

Bobby Moore în cartea sa „Povestea mea și a fotbalului” revine în numeroase rînduri asupra se-verității cu care și-a alcătuit regimul de viață. La fel ca el, mulți alți fotbaliști de renume mondial ca Di Stefano, Pele, Eusebio, Matthews, au trebuit să renunțe voit la multe din tentațiile vieții moderne, pentru a realiza performanțe sportive. De altfel, este un principiu valabil și în alte domenii de activitate în care obținerea unei realizări deosebite nu se poate face decît cu sacrificii. Și fotbalul cere astfel de sacrificii. E greu să accepți încheierea unei căsătorii într-o scurtă evadare dintr-un cantonament pregătitor unui meci de a doua zi! Nesfîrșit de lungi și se par zilele și ceasurile petrecute în program organizat cînd aștepti un moștenitor! Dar frumusețea succesului obținut, respectul purtat de zeci de mii de suporteri înflăcărați celor care, prin sacrificiile lor, au realizat adevărate virtuozități, vin să răsplătească din plin aceste privațiuni.

Asupra felului de organizare a regimului de viață al jucătorului de fotbal există două categorii de păreri: 1) intransigenții, în fruntea cărora se situează Herrera și Alf Ramsey. Neacordînd nici un fel de credit jucătorilor, ei folosesc pregătirea centralizată ca formă principală de asigurare a unui regim de viață echilibrat în perioade dificile sau înaintea unor competiții. Și în țara noastră sînt antrenori care înclină mai mult spre această formă: 2) „liberaliștii” printre care Oronzo Pugliese (antrenor la A. S. Roma) și Ron Greenwood (antrenorul formației londoneze West Ham), iar în țara noastră Angelo Niculescu, Augustin Botescu, Silviu Ploșteanu etc., nu apelează la forma de pregătire centralizată decît în mod cu totul excepțional. Ei continuă să considere că un jucător de Divizia A trebuie să aibă suficientă maturitate pentru a ști să-și dirijeze singur regimul de viață.

Analizînd repercutoarea practică a celor două feluri de păreri, nu putem trage o concluzie netă pentru că atît „intransigenții”, care au folosit cantonamentele uneori chiar în mod excesiv, au înregistrat eșecuri inexplicabile sau declinuri evidente de formă, dar nici „liberaliștii” nu au înregistrat ameliorări evidente.

În concluzie vom reține, critic, faptul că această formă organizată de pregătire — cantonamentul — constituie numai un mijloc adjuvant cu indicații limitate și bine precizate — fiind folositor numai de la caz la caz. Din analiza obiectivă a rezultatelor obținute în urma folosirii lui nu se poate trage decît o singură concluzie: necesitatea discernămintului în folosirea lui.

Dr. N. STANESCU

Specifitati activitatii

crea un interval liber necesar digestiei, pînă la începerea antrenamentului. După aceea, între orele 13-14,30 este indicată odihna fie sub formă de somn, fie stînd lungit în pat. Între orele 15-17,30 se desfășoară antrenamentul urmat de baie și repaosul respectiv. Cina va fi servită la ora 19,30. În continuare se pot efectua diverse activități culturale (teatrul, film, televizor), urmînd ca somnul să dureze de la ora 22 la ora 7.

Executarea zilnică a acestui program, duce la formarea unor stereotipuri dinamice orare. Astfel, foamea va apărea spontan la ora 12, iar la orele 13 somnul va veni ușor. În jurul orei 15 marile funcții ale organismului se vor activa reflex. Formarea acestui automatism duce, evident, la o economie a reglării nervoase și la o ușurare a executării programului.

Regimul de viață al fotbalistului exprimă conștientul general al programului de ansamblu pe o durată mai mare de timp, cuprînzînd pe lîngă aspectele legate de regimurile zilnice de activități și de orientare generală a preocupărilor pentru refacerea și menajarea organismului. Se stabilește, astfel, o curbă generală a efortului pe parcursul unui an competițional. Această curbă are ca scop o pregătire treptată care trebuie să ducă la apariția forme sportive exact în perioada desfășurării calendaristice a obiectivelor de performanță. În funcție de această planificare se trece la stabilirea regimului de viață. Ea este în strînsă legătură cu caracteristicile etapei de pregătire în care se află jucătorul. Conștientul activităților, orarul și ritmicitatea lor trebuie să satisfacă cerințele etapei respective de pregătire. Deci, referitor la regimul de viață al unui jucător, distingem prezența

viață, nerespectarea intervalului minim sau, din contră, respectarea antrenamentului la intervale prea distanțate de timp (stingere fenomenului de post-acțiune), precum și supra-adăugarea unor acțiuni care împiedică recuperarea, tulbură echilibrul biologic al organismului îngreunînd sau scăzînd forma sportivă. Astfel, în perioada pregătitoare de iarnă și sfîrșitul celei competiționale, cerințele de etapă impun creșterea mijloacelor de refacere (ore de somn și odihnă mai multe, alimentație mai substanțială etc.), fapt care se repercutează în programul zilnic al jucătorului. În alte perioade, ca de pildă, vacanțele de vară sau de iarnă, scăderea sau absența de antrenament permit alcătuirea unor programe zilnice mai lejere (ore de somn mai puține, filme, distracții etc.).

Existența unui program zilnic dezordonat și a unui regim de viață neechilibrat are ca efect imediat tulburarea procesului de refacere. Îngreunarea recuperării (prin excese diverse) sau supra-adăugarea unor acțiuni neconcordanțe cerințelor etapei respective (examinare școlare oboseitoare, contractarea de diverse pasiuni etc.), au ca efect acumularea obosealii, ieșirea din formă, apariția obosealii și a supra-antrenamentului. Să nu uităm că simpla schimbare a programului zilnic (de ex. schimbarea bruscă a orei de antrenament) duce la tulburarea stereotipurilor dinamice orare cu supraîncordare nervoasă. Jucătorii devin nervoși, iritabili, precizia, îndemnarea și fantezia de joc scad. Ne închipuim, deci, în mod comparativ, ce tulburări intense se produc dacă modificările de program sau de regim de viață sînt mai mari.

În concluzie, regimul zilnic de activitate precum și regimul de viață al

ETAPA A 23-a RESTANȚE ETAPA A 23-a

PROGRESUL-
ST. ROȘU
1-0 (1-0)

A MARCAT: Șoangher (min. 36)
STADIONUL REPUBLICII; timp frumos, spectatori 12 000.
PROGRESUL: Matache 8 — V. Popescu 7, Măndoiu 6 (min. 71 Grama 6), Peteanu 7, Ad. Constantinescu 6 — Neacșu 6, Șoangher 8 — Oaidă 6, Mirăuța 7, Mateianu 6, Matei 8.
STEAGUL ROȘU: Adamache 9 — Ivăncescu 8, Jenei 7, Alecu 7, Rusu 7 — Pescaru 7, Cadar 6, Ciutac 5 (min. 55 Necula 5) — Ardeleanu 8, Florescu 5, Györfi 7.
ARBITRU: Sever Mureșan (Turda) 7.
LA TINERET: 4-1 (1-0).

Meci de mare luptă

Disputat joia trecută, meciul dintre aceste două echipe candidate la baraj s-a caracterizat printr-o încestare care a contaminat tribunele și a făcut ca, mai ales în prima repriză, înfrîngerea să posedă toate atributele unei întreceri de campionat. Jucătorii s-au angajat total, dar au făcut-o în limitele unei perfecte sportivități. Progresul a reușit o victorie extrem de prețioasă fiindcă a fost capabilă pe toată durata jocului să-și organizeze mai bine liniile, să atace mai mult și mai periculos. Brașovenii au lăsat o bună impresie prin ideile tehnice destul de ridicate, prin schimburi de balon de efect. Păcat că acțiunile lor au păstrat în permanență un caracter „local”, astfel că s-au privat singuri de posibilitatea de a surprinde prin atacuri cu mingi lungi, directe, apărarea Progresului.

Dacă în prima repriză echilibrul a fost mai pronunțat, în a doua parte a sa înfrîngerea a dat ocazie bucureștenilor să atace mai mult și să își apere avantajul minim obținut prin golul lui Șoangher. Dar, cum sîntem la fotbal, n-au lipsit decît cîteva centimetri pentru ca Steagul roșu să obțină egalarea — chiar în ultimul minut de joc — cînd la poarta lui Matache s-au derulat scene de tragedie. (Ef. I.)

JIUL -
DINAMO BUC.
0-1 (0-0)

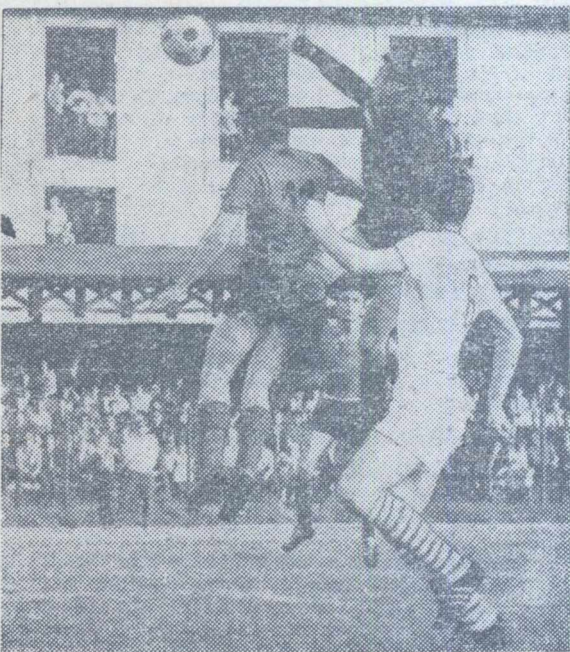
A marcat: Haidu (min. 50)
Spectatori circa 9.000.
JIUL: Cănel 6 (min. 51 Zamfir 7) — Taipal 6, Georgevici 7, Stoker 6, Mihael 6 — Grizea 6, Sandu 7 — Peronescu 8, Libardi 8, Ionescu 5 (min. 71: Toia 5), Naldin 7.
DINAMO: Datcu 10 — Popa 9, Boc 8, Dinu 9, Ștefan 8 — Gherghel 8, Stoenscu 9 — Pircălab 8, Varga 7, Dumitrache 8, Haidu 9.
ARBITRU: Cornel Nișescu (Sibiu) 7.
LA TINERET: 2-0 (1-0).

O nouă victorie în deplasare

Pionierii din Petroșeni nu au ținut supărarea pentru acel 1-6 din meciul anterior și au venit pe teren spre a înmîna flori jucătorilor mineri (ca un îndemn la reziliere), cît și celor bucureșteni, pentru a-i felicita la a 20-a aniversare de înființarea clubului lor. Cel care au mulțumit mai mult pentru acest gest, au fost, însă, bucureștenii, prin jocul de calitate pe care l-au prestat. Soarta partidei a fost hotărîtă în repriza secundă, cînd condiția fizică și-a pus cuvîntul deși Dinamo venea după meciul cu F. C. Bologna de la mijlocul săptămînii. Punctele forte: apărarea imediată, bine organizată, și jocul pe contraatac, purtat în viteză de cele două extreme, cu schimburi de locuri derutante, alimențat de Ghergheli și Dinu. Minerii nu au cedat, însă, așat de ușor, rezistînd aproape întreaga repriză și asaltînd poarta dinamoviștilor. Dar atacurile lor au fost lichidate de masivii apărători bucureșteni și, în ultimă instanță, de Datcu. Golul a fost marcat în min. 50, după o combinație Papa — Dumitrache — Haidu. Acesta a sutat fără să stea mult pe gînduri. Cănel (nesigur în intervenții în întreg meciul) respinge la același Haidu, care, a doua oară nu mai greșește. Dacă socotim și ocaziile avute de Varga, Dumitrache, plus bara lui Ghergheli n-ar fi fost deloc surprinzător un scor mai mare. (S.B.)

CLASAMENTUL

1. STEAUA (1)	23	12	6	5	40—24	30
2. F. C. Argeș (2)	23	12	4	7	34—19	28
3. Dinamo București (5)	23	11	5	7	26—23	27
4. Petrolul (4)	23	12	1	10	25—24	25
5. U.T.A. (7)	23	10	3	10	21—19	23
6. Rapid (8)	23	9	5	9	29—28	23
7. Jiul (3)	23	10	3	10	31—31	23
8. Dinamo Bacău (10)	23	11	1	11	28—34	23
9. Farul (6)	23	9	4	10	32—26	22
10. „U” Cluj (9)	23	9	4	10	27—32	22
11. „U” Craiova (11)	23	10	1	12	26—28	21
12. Progresul (12)	23	6	8	9	22—27	20
13. A.S.A. Tg. Mureș (13)	23	5	8	10	22—36	18
14. Steagul roșu (14)	23	6	5	12	15—27	17

În meciul de la Petroșeni, portarul Datcu a fost cel mai bun de pe teren

DE CE ȘI CUM SE PRODUC FISURI ÎN RAPORTURILE

DINTRE CLUBURI ȘI ANTRENORI?

„Procesul” N. Godeanu — Politehnica Timișoara

Una din problemele fotbalului nostru — și nu de mică importanță — o constituie raporturile dintre conducători și antrenori. În această privință, în ultimii ani am putut constata unele îmbunătățiri remarcabile. În primul rând, prin contracte — vizate obligatoriu de federație — s-a asigurat mai multă stabilitate antrenorilor, înlăturându-se în bună măsură posibilitatea unor hotărâri arbitrare față de aceștia din urmă. Deci, se poate vorbi de continuitatea atât de necesară în munca de instruire. De asemenea, federația s-a îngrijit ca tehnicienii să dispună de condiții materiale cât mai bune prin încadrări corespunzătoare pregătirii și clasificării lor, precum și prin alte forme (contacte cu cluburi străine, vizionarea unor partide internaționale, stagii cu participarea unor antrenori străini etc.) care să le stimuleze preocuparea pentru ridicarea nivelului lor profesional și, implicit, pentru a contribui mai mult la îmbunătățirea calitativă a jocului echipelor lor.

Toate aceste fapte, de necontestat, au fost determinate de dorința de a se realiza un climat de muncă favorabil în importantul sector al instruirii, prin statornicirea unor relații principiale, de prețuire și respect reciproc, de încredere și ajutor între conducători și antrenori. Era absolut necesară o asemenea atmosferă și într-o măsură a fost realizată. Cazurile de imixtiuni s-au redus simțitor, de asemenea și cele de subminare a autorității antrenorilor.

În această direcție însă, mai sînt multe de făcut pînă la crearea unei mentalități sănătoase în rîndurile conducătorilor și antrenorilor. Dacă se mai produc unele răbufniri ale modului greșit, îngust de a privi aceste raporturi de conducere-antrenori, și din păcate înregistrăm și în prezent astfel de fenomene, ele sînt determinate de ambele părți, dar cel mai adesea de conduceri și motivul este cam același: rezultatele obținute în campionat, poziția echipei în clasament.

Deosebit de semnificativ este cazul antrenorului Ploșteanu la care s-a renunțat după mai bine de 20 de ani de muncă închinată echipei Steagul roșu. Nu intenționez să facem „disecția” acestui caz mult dezbătut, pentru a stabili grade de vinovății. Cert este însă că „divorțul” s-a produs, plecîndu-se de la un fapt-pretext, în urma poziției precare a echipei în clasament. În ultimă analiză, aceasta este cauza reală. Dar, oricât ar spune, această poziție nu poate fi explicată prin incompetența antrenorului. O asemenea afirmație nu rezistă în fața faptelor. Acest om, Ploșteanu, a dovedit tocmai contrariul, ducîndu-și echipa din campionatul regional pînă în divizia A și la titlul de campioană balcanică! Dacă însă, conducerea clubului brașovean a socotit că totuși a venit momentul să se despartă de antrenorul său, era obligată moral să găsească un mod demn, onorabil de despărțire de cel care a servit clubul timp de două decenii!

Dar nu numai Steagul roșu, ci și alte cluburi sau asociații sportive au un mod ciudat de a rezolva astfel de probleme. Conducerea echipei Ceahlău P. Neamț, de pildă, l-a schimbat pe antrenorul N. Crețu de la echipa I la juniori, chiar în retur. Pe de altă parte, Crețu nu și-a mai susținut, ulterior, reclamația depusă la F.R.F. Este oare acesta un procedeu logic? Firește că nu.

Nu sîntem de acord nici cu antrenorii care în loc să arate deschis cauzele reale ale conflictului cu conducerea, închid ochii și se mulțumesc cu compromisuri nedemne în schimbul unei desfaceri de contract chipurile onorabilă. Sau cu acei antrenori, de genul lui I. Zaharia (Iasi) și V. Rizea (Pașcani), care nu au ezitat să se dea în spectacol în fața jucătorilor și spectatorilor prin acte care nu-i cincesc nici pe ei și nici corpul de tehnicieni din care fac parte. Asemenea manifestări, cu un pronunțat caracter huliganic (s-au bătut pe teren, în timpul jocului) chiar, le știrbesc prestigiul și autoritatea și-i fac vulnerabili față de conduceri la cel mai mic pretext.

Sînt cazuri de despărțire așa-zise prin comun acord, ca o formulă mai elegantă sau, mai bine spus, diplomatică pentru a nu face prea multă vîlvă în jurul unor stări de lucruri neconvenabile ambelor părți. Cum s-ar spune, un fel de colocolare sub aspectul unei bune... coexistențe, chiar dacă reușese să iasă la lumină unele reproșuri reciproce. Apreciem, în general, astfel de demisia antrenorului N. Godeanu și acceptarea ei, fără rezerve, de către conducerea Politehnicii Timișoara.

Zilele trecute a circulat, cu oarecare insistență, și un zvon care punea sub semnul întrebării menținerea antrenorului R. Cosmoc la conducerea echipei Universitatea Craiova. Am încercat să verificăm temeinicia acestui zvon, ca și a motivelor invocate (abateri de la disciplină, comportarea nesatisfăcătoare a echipei). Dar, cei cu care am stat de vorbă, au spus că lucrurile n-au ajuns atât de departe și că nu se poate trage concluzia existenței unui diferend de natură să ducă imediat la schimbarea antrenorului. Ceva-ceva trebuie să fie, însă, și aici. Să așteptăm dar ultimele etape și, bineînțeles, locul pe care-l va ocupa Universitatea...

Aceste cîteva cazuri expuse poartă, totuși, suficientă semnificație și conțin o urmă măcar de avertizare pentru ca să determine intervenția Colegiului central de antrenori. De regulă, ca și în alte părți de altfel, colegiul acționează atunci cînd este sesizat în scris. În cazurile de mai sus neexistînd reclamații înaintate federației, ele nu au fost luate în discuție. Dar viața duce și la situații care pretind derogări de la reguli, mai ales nescrie. La noi, colegiul este, într-un fel, corespondentul asociației sau sindicatului antrenorilor din alte țări, ca for care apără interesele membrilor săi și care soluționează în mod obiectiv eventualele litigii cu cluburile. Or, cum și-ar putea exercita colegiul pe deplin această atribuție în mod operativ și eficient dacă nu se sesizează — și nu numai din reclamații scrise, ci și din oficiu — de conflictele pe care le constată, oricît de neînsemnate ar părea ele? De ce nu folosește observatorul federali cei mai competenți, pentru o informare exactă și rapidă? Luarea de poziții ferme, intervențiile la timp sînt esențiale în curmarea unui climat dăunător secțiilor de fotbal, antrenorilor și muncii lor. De aceea considerăm că este necesară o schimbare în stilul de muncă al colegiului. Acesta trebuie să fie — cum se spune în limbaj fotbalistic — mereu pe fază pentru a preîntîmpina situațiile de a se vedea pus în fața unor fapte împlinite, în fața unor verdicte fără drept de apel. Colegiul ar trebui să analizeze chiar și cazurile de desfacere a contractului sub forma comunului acord, ca să vadă dacă nu cumva este vorba de acte de conveniență, menite să ascundă anumite stări de lucruri dăunătoare fotbalului nostru.

Pentru aceasta însă, este nevoie ca și federația, biroul său să investească colegiul cu toată autoritatea necesară în activitatea sa, așezată pe baza unui regulament de organizare și funcționare, care-i fixează precis și obligațiile dar și drepturile.

Este foarte dificil să dezlegi itele atât de încurcate care se creează și care există între un club și antrenorul lui, mai ales atunci cînd echipa respectivă nu se ridică la nivelul așteptat și dorit. Cine e de vină cînd echipa nu a promovat în categoria imediat superioară? „ANTRENO-RUL”, va răspunde conducerea secției „ECHIPA!”, va riposta antrenorul în cauză. Și oricît vei căuta să dezlegi acest nod gordian, oricît vei încerca să dai de capul urzelilor — imposibil. Se creează și duc o viață paralelă altele idei care se anulează, de fapt, una pe alta, altele fapte căroră factorii în cauză le dau explicații diferite, fiecare văzîndu-le din punctul său de vedere, încît este cu neputință să tragi o linie și sub ea, să apară rezultatul. Și poate tocmai de aceea „divorțurile” antrenor-echipă se termină cu abdicarea uneia dintre părți. Rareori o astfel de despărțire este amicală, altfel decît a parent.

Acesta este și tabloul realității existente în clipa de față la Timișoara, în „divorțul” Godeanu-Politehnica. S-a anunțat, mai întîi, că prof. N. Godeanu nu va mai antrena echipa studențească din motive de boală. Ulterior, în presă au fost publicate declarații în care specialistul timișorean aducea acuzații grave jucătorilor și conducerii secției de fotbal a clubului studențesc, pe masa cărui se afla demisia sa.

O demisie dată cu 6 etape înainte de finalul unui campionat înseamnă că faptele sînt grave, că s-a ajuns la o incompatibilitate totală între anumii factori, între anumite opinii. Iată-le, înregistrate, după o vizită la Timișoara.

De fapt, ce i se impută antrenorului Godeanu? În primul rînd — motivul capital — faptul că Politehnica Timișoara nu poate reveni în Divizia A. Și pentru că în acest campionat Vagonul Arad a dovedit o formă excepțională, să fi ocupat măcar locul al doilea, care ar fi adus prezența

studenților în baraj, ar fi liniștit conducerea secției. Dar iată că și posibilitatea barajului s-a volatilizat. Din acest moment, nimeni n-a mai avut ochi buni pentru prof. N. Godeanu și — culmea — cei care doar cu cîteva luni înainte se luptaseră să-l aducă de la C.F.R. la Politehnica, au căutat acum motive să scape de el!

Simțînd „pulsul”, antrenorul Godeanu și-a dat demisia după acei 3-3 reușit cu Crișul la Timișoara, rezultat în urma cărui se conturase ocuparea locului II în serie. Motivele sale — expuse oral:

1) lipsa de adeziune și de pasiune a jucătorilor pentru sportul cărui i s-au consacrat (nu se pregătesc, au alte interese, acumulările de la antrenamente nu sînt menținute pentru jocuri);

2) lotul nu este animat de spiritul de prietenie și colegialitate absolut necesare ca să facă din Politehnica Timișoara o echipă;

3) jucătorii acceptă orice compromis pentru a-și face interesele;

4) valoarea scăzută a celor mai mulți dintre jucători: doar trei fotbaliști (Surdan, Regep, Petrovici) sînt apți pentru Divizia A;

5) conducători fricoși, care nu-și laud răspunderea unor măsuri radicale (situație care convine majorității fotbaliștilor, comozii, mulțumiți cu foarte puțin în ceea ce privește fotbalul);

6) competența i-a fost contestată de oameni care n-au jucat vreodată fotbal, care nu cunosc acest sport decît din tribună.

„Toate acestea, ne spunea prof. N. Godeanu, m-au determinat să-mi dau demisia. Eu am înțeles cu totul altfel meseria de antrenor pe care am iubit-o și o iubesc și pe care o practic de vreo 8 ani. Și, atunci, de ce să mă bat în van, de ce să-mi zdruncin sănătatea? Sînt mai liniștit la catedră!”

„Audiatur et altera pars” este un principiu de la care nu te poți abate atunci cînd vrei să faci — cit de cit

— lumină într-o chestiune atât de încurcată. Și iată-ne față în față cu conducerea secției de fotbal a Politehnicii. Am discutat nu numai cu președintele ei, conf. univ. Mihai Biliă, ci și cu alți reprezentanți ai clubului timișorean. Ce i se impută lui N. Godeanu?

1) nu și-a onorat angajamentul de a aduce din nou Politehnica în „A” (antrenorul, mai înainte, ne precizase: „Aș fi dat în scris că reveneam în divizia A dacă aveam în lot pe Pănici, Secleanu și Calin de la C.F.R. așa cum solicitasem conducerea secției. Or, nici unul dintre ei — deși au existat încercări de a-i aduce — nu au jucat la „Poli”, care l-a dat însă pe Mișaru”);

2) a desconsiderat conducerea;

3) n-a prezentat biroului secției planul de pregătire cerut;

4) nu a jucat niciodată fotbal într-o categorie superioară și din cauza asta jucătorii nu-l respectau;

5) nu a pregătit echipa așa cum trebuie, ca dovadă faptul că după antrenamentele ceva mai tari făcute de noul antrenor, Stere Zeană, toți jucătorii au accusat febră musculară;

6) nu s-a ocupat de pregătirea rezervelor, iar pe unii jucători (de ex. Loncer) chiar îi scosese din lot considerîndu-i fără valoare (n.n. în meciul cu Gaz metan, 5-0 pentru „Poli”, Loncer a jucat pentru prima dată în acest campionat în echipa sa; debutul a fost excelent).

Cam acestea sînt — în mare — acuzațiile reciproce. Desigur, nu notăm sintem cei îndreptățiti să facem dreptate. Nu avem căderea și, de aceea, nu am făcut decît să prezentăm cazul Godeanu-Politehnica. Indiferent de modul de rezolvare a diferendului, trist este faptul că această discuție — neplăcută — are loc pe fondul cînușii al fotbalului timișorean, adîncind și mai mult discrepanța între dorința bănășienilor de a redeveni „fruncea” fotbalului nostru, și realitate.

Mircea TUDORAN

O scrisoare din partea antrenorului Silviu Ploșteanu

Am primit la redacție o scrisoare din partea antrenorului Silviu Ploșteanu. În dorința de a ajuta la clarificarea cazului său și din obligația profesională pe care o constituie prezentarea către cititori a opiniilor ambelor părți din cazul destul de trist de la Steagul roșu Brașov, reproducem această scrisoare:

TOVARAȘ REDACTOR ȘEF,

În numărul 100 al revistei „Fotbal” a fost publicat un interviu al tov. Mihail Baltag, interviu intitulat „Nu se gîndește la baraj”. Din cuprinsul acestui interviu, am aflat cu uimire că tov. Baltag este vicepreședintele secției de fotbal Steagul roșu și că se află în această postură de un an. După ce mă ceartă părintește, făcînd tot felul de afirma-

ții, tovarășul, care întrebuințează foarte des termenul „noi”, arată că se va renunța la serviciile mele.

Eu nu vreau să fac polemică sau să-l împiedic pe tov. Baltag să-și exercite pasiunea pentru fotbal care, după cum reiese din interviul în chestiune, s-a etalat practic la Tirgoviște, dar nu înțeleg în numele cui vorbește. Pentru a pune o chestiune la punct, pentru a se verifica seriozitatea afirmațiilor to-

varășului Baltag, vă rog să binevoiți a lua la cunoștință următoarele:

— La Steagul roșu, de mai bine de un an, nu există secție de fotbal constituită. Pînă în ziua de 28 aprilie a.c. nu s-a constituit, nici nu a luat în primire treburile echipei, nici o secție de fotbal. Nu s-a ținut nici o ședință în acest interval de timp și, ca urmare a acestei stări de lucruri, nici nu a existat vreun plan de activitate al secției. Personal nu am discutat niciodată cu tov. Baltag pînă în ziua de 2 aprilie a.c., cînd m-a anunțat elegant „în numele secției de fotbal” că sînt

concediat. Bineînțeles că nu l-am luat în serios și mi-am continuat activitatea pînă în ziua de 4 aprilie cînd acești „noi” m-au împiedicat să mai iau contact cu echipa. Au urmat tot felul de dezinformări de care opinia publică a luat cunoștință din presă, prin care s-a încercat nu numai concedierea ci și compromiterea mea.

Tovarăș redactor șef, am încercat să răspund la un singur aspect al acestei chestiuni, răspuns pe care vă rog să binevoiți a-l publica.

Vă mulțumesc,
SILVIU PLOȘTEANU

N. R. — Antrenorul Ploșteanu a solicitat, printr-o cerere înaintată federației, să fie repartizat la un alt club. Cererea lui nu a fost încă rezolvată.

În ultimul moment aflăm

Alți concediați fără explicații!

În cursul zilei de miercuri am fost informați de un nou caz de concediere a unor antrenori. Și de data aceasta este vorba de o măsură abuzivă luată de conducerea unei echipe. Antrenorul Teodor Befa a adus la cunoștința federației că acum cîteva zile a fost chemat, împreună cu colegul său, Gheorghe Ionescu, de conducerea echipei Poiana Cimpina (locul 10 în clasamentul seriei I din divizia B) și li s-a comunicat că sînt concediați. Fără să li se dea nici cea mai mică explicație!

Iată încă un fapt care trădează menținerea, în unele părți, a unei mentalități profund dăunătoare, și care este de natură să arunce

din nou nesiguranță și neîncredere în rîndurile antrenorilor. Măsura este abuzivă pentru că conducerea Poianei Cimpina nu avea dreptul să rezilieze contractul celor doi antrenori înainte de expirarea termenului sau fără a avea în prealabil avizul favorabil al federației, necesar chiar în cazul desfacerii contractului de comun acord. Socotim că federația, prin Colegiul său central de antrenori, trebuie să intervină cu toată energia, chemînd la ordine pe toți cei care încălcă în mod grosolan regulamentele în vigoare, normele relațiilor de muncă. Altfel, și ideea reglementării prin contracte a raporturilor dintre cluburi și antrenori va fi iremediabil compromisă.

Subiectul la ordinea zilei în fotbalul nostru este finalul de campionat. Și parecă această întrerupere a venit tocmai ca un „respiro”, ca un moment de răgaz pentru ca echipele să-și regrupeze forțele în vederea „ultimului asalt”, iar pentru suporteri și sutele de mii de... comentatori, ca un stimul în plus pentru calcule și... creșterea temperaturii emoționale!

Nici comentariul meu de azi nu poate începe altfel decât cu subiectul numărul 1. Așadar...

Părerea mea este că cele mai mari șanse la titlu le are Steaua. Grație celor două „momente-cheie” ale celei de-a doua jumătăți a returului: meciul câștigat la Craiova (în ziua în care F. C. Argeș și Dinamo București pierdeau la Constanța și Arad) și scorul egal reușit la Pitești, în fața adversarului direct. Poziției actuale mai bune a echipei bucureștene i se adaugă și un alt element. Programul în continuare este mai avantajos pentru echipa din care fac parte, decât pentru argeșeni. Chiar dacă, în fapt, meciul nostru de la București, cu Progresul, n-are nici pe departe eticheta unui joc pe teren propriu. Țin să mai subliniez că, prin frumoasa victorie de la Petroșeni, Dinamo București și-a acreditat încă o dată șansele; teoretice la titlu și reale la locul secund. În orice caz, mă bucur că — după un tur nesatisfăcător — prietenii mei din Șoseaua Ștefan cel Mare au o primăvară atât de rodnică, acum când își sărbătoresc 20 de ani de la înființarea clubului lor, pe care-l apreciez și-l stimez.

Duminica aceasta este oarecum decisivă, mai ales prin meciul Steaua — Progresul, „meci-cheie” pentru răspunsul alt la întrebarea privind titlul cât și la cea privind barajul. Echipa care câștigă poate lua o opțiune maximă pentru îndeplinirea obiectivului său, alt de diferit... Situația echipei Progresul este dificilă. Dar — dacă ar fi să-mi exprim o părere personală — cred că totuși A.S.A. Tg. Mureș și Șteagul roșu rămân, în continuare, cele mai amenințate de baraj.

Cred că nu mai e nevoie să spun că „pronosticurile” mele trebuie luate ca atare, ca simple păreri personale. Că doar, știu cu toții de câte răsturnări este capabil jocul rezultatelor în fotbal...

În încheierea acestei prime părți a comentariului meu de azi, aș vrea să-mi exprim dorința (care este, în același timp, și un apel la toți colegii mei din echipele de A) ca aceste ultime 3 etape să se desfășoare într-o atmosferă cât mai bună, de sportivitate deplină. Mă refer, evident, în primul rând la meciurile cu miză. De la echipele care nu sînt angajate nici în lupta pentru titlu, nici în cea pentru evitarea barajului, se așteaptă, în primul rând, spectacol sportiv. Ele, cel puțin acum, pot juca fotbal de dragul fotbalului ca atare.

CONSTANTIN COMENTEAZĂ

FINALUL DE CAMPIONAT ȘI ALCĂTUIREA „NAȚIONALEI”

Se apropie un nou meci internațional. Cu Olanda. Cum să alcătuim echipa?, se întreabă atîta lume. Eu cred că premisele de la care trebuie pornit sînt numai două: a) din jucătorii cei mai în formă la ora respectivă; b) din jucătorii care, pe parcursul anilor, au dovedit că au o valoare internațională.

Personal, înclin către a doua variantă. Cînd eram mai tînr, jucători mai în vîrstă decît mine ca Petschovschi, Apolzan, Androvici (pentru a nu cîta decît cîțiva) traversau perioade de formă mai slabă la club dar erau selecționați pentru valoarea lor — aș zice intrinsecă — de foibaliști. Acest lucru îi mobiliza și la „națională” dădeau totdeauna un randament superior. Dar, sîm nu ne ducem prea departe și să luăm exemple mai actuale. E cazul lui Pircălab care chiar dacă la club face uneori meciuri anonime, la lotul național... rămîne tot Pircălab. La fel au stat lucrurile și cu Popa.

Cît despre prima variantă, a formei „la zi”, dacă e adoptată, sînt pentru preferarea jucătorilor tineri, în jur de 20 de ani. Înclin mai puțin spre oameni de 26—27 de ani, care n-au arătat pînă acum mare lucru, chiar dacă — pe moment — dețin o formă bună, manifestată în cîteva jocuri de campionat.

Și pentru că a venit vorba, aș avea o propunere.

Să alcătuim un lot de 20—25 de jucători, în vîrstă de 20—22 de ani, căruia să i se asigure o pregătire îndelungată, cu obiective de perspectivă, programul său cuprinzînd jocuri multe, acasă sau afară, cu reprezentative similare sau cu echipe de club puternice. Acest lot (înutil cred, să adaug că trebuie alcătuit cu multă atenție, jucătorii fiind aleși cît mai judicios) va trebui să fie cît mai constant ca alcătuire, să nu fie modificat de la meci la meci, după rezultate. La noi s-au făcut unele experiențe în acest sens, dar s-a greșit în sensul următor: după un joc pierdut, erau schimbati unii titulari și aduși alții. În acest fel, rezervele rămîneau mereu în lot, iar titularii se vînturau de la meci la meci. Aceasta nu e o muncă temeinică, de viitor.

Nici completarea echipei reprezentative A cu cîte 2—3 jucători din lotul de tineret, de la un meci la altul, și apoi retrimiterii lor la tineret nu mi se pare că trebuie încetățenită.

Și acum, în legătură cu problemele actuale ale lotului. Nu voi discuta compoziția lui actuală, dar îmi voi permite cîteva sugestii. Cred că ar trebui luat în considerație și Daniel Ene, de la Bacău. De asemenea, ar trebui să li se acorde credit lui Voinea și lui Dumitru Nicolae, mai ales ultimului. De ce să renunțăm la un fundaș central cu calități certe, dovedite, numai pentru că a luat o suspendare în campionat?

F. C. AUSTRIA LA EA ACASĂ

O ECHIPĂ DE PRESTIGIU, CARE VREA SĂ REÎNVEIE GLORIA TRECUTULUI

În Annagasse nr. 20, în imediata apropiere a majestuoasei catedrale Sf. Ștefan, se află sediul vechiului club vienez F. C. Austria de ne-nărate ori campioană a micilor țări din centrul Europei și demnă reprezentantă a „fotbalului dunărean”, pe care l-a ilustrat prin comportări prestigioase și prin nume celebre de jucători.

Am fost primit cu multă amabilitate de secretarul clubului, care ținînd să-mi dea toate lămuririle asupra evoluției echipei, sublinia la fiecare ocazie necesitatea adîncirii legăturilor dintre fotbalul austriac și cel românesc. „Manifestăm un real interes, ne-a spus domnia sa, pentru întîlnirile cu echipele țării dumneavoastră și ale altor popoare latine, spre a ne exprima cît mai bine în joc afinitățile de spirit...”

Despre vechimea și palmaresul echipei F. C. Austria secretarul

clubului ne-a dat toate informațiile necesare.

„Un fir neîntrerupt leagă F. C. Austria de unul dintre cele mai vechi cluburi ale Austriei: „Vieha Krieket und Football” înființat în 1894. Izbucnind neînțelegeri între jucătorii de krieket și cei de fotbal, cel din urmă s-au retras înființînd în 1911 un nou club, sub numele „Wiener Amateur Sportverein”, care a început să se afirme puternic prin rezultate nesperat de bune. Echipa a reușit să imprime jocului său un stil propriu ceea ce a făcut ca ea să escaladeze treptele pînă la mijlocul clasamentului. „Wiener Amateur” ținca să se impună nu numai prin rezultate, ci mai mult prin practicarea unui joc spectaculos, prin care să cucerească un număr cît mai mare de membri susținători. Datorită perseverenței cu care a urmărit această idee, Wiener Amateur a

câștigat primul campionat în 1921 întrecînd echipe cu rezonanță în fotbalul austriac.

Dar, axarea pe măiestria individuală a fost curînd depășită, deoarece în fotbal prindea rădăcini tot mai adînci concepția jocului colectiv care să facă din echipă un tot organic și funcțional. Și Wiener și-a încheiat bine jocul de ansamblu cîștigînd campionatul alți doi ani la rînd (1924—25 și 1926) și de trei ori consecutiv „Cupa Austriei”. Dar, în anul 1924, a luat ființă în Austria fotbalul profesionist. Amatoriilor lui „Wiener Sportverein” nu puteau rămîne în afara evoluției fotbalului austriac. După doi ani, o adunare a membrilor susținători ai clubului a luat o hotărîre ca echipa să treacă la profesionism, astfel că în 1926, Wiener Amateur și-a sacrificat numele și titlul aferent, spre a fi înscrisă în Liga respectivă, sub

REPORTERII NOȘTRI PESTE NOI

CU „BALONUL DE AUR—1967”, FLORIAN ALBERT, DESPRE EL ȘI DESPRE ALȚII...

Culoarele Nespstadionului...

Cu greu străbăteam prin mulțimea de oameni care, cu sau fără treabă, se agită în sus și în jos, încoace și încolo. Unde putea fi Florian Albert, marele absent al întîlnirii Ungaria — U.R.S.S.? Desigur, în vestiarul echipei sale, unde îl și întîlnim.

E un băiat înalt, suplu, dar, totuși, bine legat. Profil de efigie. Nasul, puțin ascuțit și adus, își vorbește — parcă — de finețea caracteristică jocului său. Își amintește de București, unde-i spun că acum 10 ani l-am văzut în echipa de juniori a Ungariei. Mă completează: a jucat de două ori în Capitala României, de fiecare dată la juniori.

Atmosfera de vrajă nu s-a destrămat. Sub influența ei, cu ajutorul fostului gazetar sportiv bucureștean Eugen Hamar, acum buapăstean de un sfert de veac, îl întreb:

— Ce credeți: v-ați fi încadrat în marea echipă de acum 10 ani a Ungariei?

Răspunsul e surprinzător: — Nu știu; nu cred. Fac parte din altă generație, cu alt mod de a gîndi și a juca fotbal. Doar aparent lucrurile stau la fel: 11 jucători, o minge și 17 articole de regulament. Dar de fapt...

— Ce simțiți la primirea acestui „Balon de aur”?

— O satisfacție triplă: primirea trofeului e prima; ea coincide cu ziua mea onomastică și cu această splendidă victorie. Dacă din echipa noastră nu lipsea omul de gol, victoria era mai netă. Și așa, însă, cred că două goluri sînt suficiente pentru a ne califica în se-

mifinale. E greu să primim trei la Moscova... (N.R. Pronosticul lui Albert a fost înfirmat).

— De ce n-ai fost „omul de gol”, care spui că lipsea?

— Din cauza unei întînderi musculare.

— Ce părere aveți de modul în care a condus Karoly Sos echipa dv.?

— La victorie cu 2—0, poți să mai ai vreo părere?

Albert, ziarist de profesie, a răspuns ca un diplomat. În cercurile fotbalistice din Budapesta se spunea însă că adevărata cauză a lipsei lui Albert din formația Ungariei a fost un diferend cu noul antrenor. Motivul: Sos cere de la toți fotbalistii un angajament total (ideea după care se călăuzea

Albert și noul său trofeu din vîrîna cupei „Balonul de aur”

denumirea de noua denumire concepției jocului — a adjucecat natul țării, dar (a Europei Cen 1936. Timp de „suitor”) F. C. șefia clasamen țile 1924, 1926, 1962, 1963. În a cerit și „Cupa 1949, 1960, 1962 vechilor amate prim în campio tre echipele vi 1925, 1926, 193 1949 și 1950 „nei”.

Din cenușă mondială, fotba cut prin jucăi Ocwork, Melch minek, Aurcă făceau parte d tria. Lauri vi fost îmbogățit mării de peste și-a cucerit o

A venit anu clismului cosn vienez și în s F. C. Austria. tori au accept venite din alt na, văduvind mai mari talen

În ultimii ai lui vienez a c nute spre a lăsat de aceș cu alții care piniera proprie sînt mulți jun se lucrează cu junge pe mari finătorii clubu vînsi... în cu ca pe ărmele chior sau Stoj

Actuala gar tricii cunoscu tru spectator a „Cupei Cupe adversar echip nu a mai atir săi, este consi una dintre cel avînd numeroș durile spectatc dintre jucători îmbrăcat de n echipei națio timp, jucători ție. Aceștia s Hickersberger, Dirnberger și

și cînd era a tivei R. D. Go nu-i convine e de fantezie e mai „latin” e tricoului cu t de pe piept.

Probabil că s-a condus și ne-a spus, n fără nici o le cuției:

— M-am sin tre jucătorii legeam intenț jucam împreu

— Florian rog, cum te zervă?

— Ah, e place această mult mai m jucat...

— Și atun vei deveni vîrînd vei fi

— Cred că nă, pentru că dată voi ajur tați, sînt ziar

— Ce alte

— Cînd n-a puțin timp li

— O ultim torii revistei părerea dum românece.

— Sinceră?

— Sinceră!

— Echipele numai la dor

— I-am multu interviul dat

a primit din al revistei „F

Urbini, „Balo de 28 de an

cum de 65 c țională A a U prin interme

— salutările prietenilor ad

balistilor rom un... „Balon

...CU LARGUL CONCURS AL PORTARULUI CONSTANTINESCU

PORTUL Constanta — POLITEHNICA Iași 3-1 (0-0)

AU MARCAT: Alexe (min. 55), Mănescu (min. 58), Moroianu (min. 61) și Lupulescu (min. 70).
PORTUL: Pițuru — Ghilordache, Alexe, Stoica, Apaș — Strimbreanu, Sintimbreanu (min. 46; Bukosi) — Tănase, Caraman, Mănescu, Moroianu.
POLITEHNICA: Constantinescu — Romilă, Ianul, Vornicu, Deleanu — Ștefănescu, Leahu — Incze IV (min. 72: (Mărculescu), Lupulescu, Cuperman, Stoicescu II.
A arbitrat Gh. Vasilescu (București), competent.

Încă din clipa în care arbitrul Gh. Vasilescu a fluierat începutul jocului, s-a distins clar dorința oaspeților de a obține un punct: Stoicescu II a fost retras între mijlocași, Incze IV avea și el sarcini defensive, așa că rămânea ca numai cuplul Lupulescu — Cuperman să pătrundă, eventual, prin apărarea gazdelor. Portul era, astfel, invitată la joc pe un spațiu larg, lucru care-i convine de minune. În primele 45 de minute, asistăm la o dominare insistență a echipei constantinene. Atacantul echipei Portul își creează o serie întracuragă de acțiuni dar nici unul nu-și asumă rolul de coordonator. Majoritatea acțiunilor poartă amprenta jocului la întâmplare cu centrări înalte în careu, unde Ianul și Vornicu sînt însă de netrecut. După pauză, jocul capătă un ritm infernal. Antrenorul constantinean Florescu, foarte inspirat, îl introduce pe Bukosi. Prin acesta, atacul constantinean capătă omul foarte necesar care să paseze decisiv și să calmeze jocul. Urmează perioada (min. 55-61) în care atacul Portului

se dezlanțuie. În min. 55 asistăm la deschiderea scorului: Bukosi execută o lovitură liberă de la circa 35 de metri, înalt în careu, Constantinescu ratează interceptația și fundasul central, Alexe reia, splendid, cu capul. Nu trec decît trei minute și se produce o fază rar văzută pe terenurile noastre de fotbal: portarul ieșean Constantinescu iese lîngă fanionul care marchează colțul terenului, se angajează într-un dribling prelungit cu Tănase și Caraman, pierde balonul, Caraman centrează în fața porții și atenț, Mănescu, de la doi metri reia în poarta goală. În sfîrșit, min. 61 aduce al treilea gol al constantinenilor, realizat de Caraman.

Din acest moment jucătorii constantineni, mulțumiți de rezultat, slăbesc ritmul permițînd studenților să iasă la joc și Lupulescu reduce diferența. În min. 86 Politehnica este pe punctul de a marca din nou, dar Vornicu ratează lovitură de la 11 m, acordată la un fault în careu comis asupra lui Cuperman.

CORNEL IONESCU
corespondent

DUPĂ AMIAZĂ TRISTĂ PE STADIONUL POLITEHNIC BUCUREȘTI

POLITEHNICA Buc. — ELECTRONICA OBOR Buc. 1-2 (1-0)

AU MARCAT: Dan Savu (min. 33) pentru Politehnica, Ion Ștefan (min. 58 din 11 m.) și Ion Constantin (min. 69) pentru Electronica.
POLITEHNICA: Ojoc — Tetic, Grecea, Cicu, M. Rădulescu — Dan Savu, Ilalagian — Stanciu, Marica, Păiș, Clorova (min. 46 Ștefan Dumitru).
ELECTRONICA OBOR: Bunica — Cheran, Szekely, Serban, Focșă (min. 50: Emil Dumitru) — Gh. Ionescu, Udrea — Ion Ștefan, Giuleanu, Stere, Ion Constantin.
ARBITRU: C. Niculescu (București)

Meciul Politehnica București — Electronica Obor nu era lipsit de ceea ce numim

„miză”: studenții, cu un minus de trei puncte față de adversara lor — a doua cla-

sată în serie — aspirau, acum, la un loc ce le-ar fi dat dreptul să intre în lupta de baraj cu ultimele două echipe din Divizia A. În același timp, Electronica Obor avea de apărut patrimoniul celor 25 de puncte, ce o situau ca imediată și periculoasă urmăritoare a „lîderiei”, cealaltă Politehnică, ieșeană. Deci, atmosfera de tensiune, instaurată chiar înainte de meci,

Un plus de dirzenie în joc din partea studenților a generat oarecare situații mai palpitate la poarta Electronicii, soldate în min. 33 cu o acțiune personală a lui Dan Savu, care a trimis de pe extrema dreaptă un șut puternic pînă în colțul opus al porții. După acest 0-1, Electronica se mobilizează, contratacă în tromba, dînd prilejul de evidențiere portarului Ojoc.

Repriza a doua nu promitea să aducă vreo schimbare de „climat”, și meciul a decurs liniștit pînă în min. 58, cînd arbitru C. Niculescu, la o fază în careu Politehnicii, fluieră pe neașteptate, indicînd cu un gest energic punctul alb de la 11 metri! A fost henț sau fault în careu? Nimeni n-a putut da vreun răspuns acestei întrebări.

De acum încolo, jocul nu mai interesează: el se desfășoară haotic, sub ploaia de pietre, sub furtuna huiului adresat arbitrului. Cîrînd, Ion Constantin (Electronica) demarează impetuos pe tușă și înscrie (min. 69) al doilea gol pentru echipa sa. Aceasta nu face decît să potențeze la maximum vacarmul amenințător al celor 2000 de spectatori.

La sfîrșitul meciului, organizatorii, conducerea clubului Politehnica, fac o „gardă de onoare” în jurul arbitrului G. Niculescu, care nu putea părăsi centrul terenului. Minute de proteste și fluierături vehemente, urmate de un asalt decisiv al citorva zeci de suporteri asupra grupului din interior, se termină cu lovirea arbitrului, fără a menaja nici pe „oficialii” care-l apărau. Acesta este filmul jocului și, mai ales, al urmărilor sale grave.

A. V.

UN REZULTAT DE EGALITATE EDIFICATOR

CRÎȘUL Oradea — VAGONUL Arad 1-1 (1-0)

AU MARCAT: Kun II (min. 10) și Mülroth (min. 80).
CRÎȘUL: Buluc — Balog, Serfözö, E. Naghi, Popovici — Daraban, N. Alexandru (min. 78: Harșani) — Suciu, Kun I, Kun II, Tómes.
VAGONUL: Gherghel — Lenarth, Mihal, Mülroth, Matusinca — Dvorjak, Stănoaie (min. 77: Macavei II) — Dembrovski, Chivu, Schweillinger, Macavei I.
Arbitrul Petre Badea a condus înegal: foarte bine în prima repriză, slab în cea de a doua.

Peste 10 000 de spectatori au asistat la derbiul seriei. Dintre aceștia, circa 1000 au fost arădeni, veniți să-și încurajeze echipa favorită. În momentul cînd arbitru Petre Badea din Brașov a chemat la întrecere echipele, o adevărată explozie de aplauze i-a întâmpinat pe fotbaliști. Din acest moment a început, practic, duelul dintre cele două galerii. Cei ce aveau să se bucure mai devreme, au fost spectatorii orădeni (în min. 10), cînd, o fază excelentă, pornită de la centrul terenului pe ru-ta N. Alexandru — Daraban — Kun I — Kun II, avea să se încheie cu un gol înscris de ultimul.

După gol, spectatorii orădeni i-au aplaudat pe jucătorii de la Crîșul care au început să domine cu autoritate. S-a șutat mult, din toate pozițiile, dar fără concretizare pe tabela de marcaj.

După pauză, gazdele domină în continuare circa 20 de minute, ratînd din nou ocazii excelente. Spre sfîrșitul meciului, fotbaliștii de la Vagonul joacă mai bine în câmp, inițiază câteva acțiuni periculoase, una dintre ele terminîndu-se cu golul egalizator realizat de Mülroth în min. 80. În ultimele 5 minute, gazdele atacă mai organizat, dar fără rezultat.

Partida a fost de un bun nivel tehnic, în ciuda golurilor puține. În urma acestui rezultat de egalitate, Vagonul are mari șanse de a termina competiția pe primul loc și, în consecință, de a promova în prima divizie a țării, în timp ce orădenii vor trebui să se pregătească pentru baraj unde sperăm să aibă o comportare bună.

V. SERE
corespondent

SERIA I

Portul Constanta — Politehnica Iași 3-1 (0-0), Politehnica București — Electronica Obor București 1-2 (1-0), Metalul București — Chimia Succava 2-0 (1-0), Victoria Roman — C.F.R. Pașcani 3-1 (1-0), Metrom Brașov — Chimia Rm. Vilcea 2-2 (1-1), Politehnica Galați — Flacăra Moreni 1-0 (1-0), Poiana Cîmpina — Ceahlău P. Neamț 2-0 (1-0).

CLASAMENTUL

1. Politeh. Iași	23	12	4	7	29-19	28
2. Elec. Obor	23	10	7	6	40-32	27
3. Politeh. Gi.	23	10	6	7	34-25	26
4. Metalul Buc.	23	10	6	7	28-18	26
5. Ceahlău P.	23	11	2	10	25-25	24
6. Fl. Moreni	23	10	4	9	28-28	24
7. Portul C-ța	23	10	3	10	27-31	23
8. Polt. Buc.	23	8	6	9	30-24	22
9. Chimia Suc.	23	8	6	9	23-23	22
10. Poiana Cîmpina	23	10	2	11	22-29	22
11. C.F.R. Paș.	23	10	2	11	30-37	22
12. Metrom Br.	23	8	5	10	27-31	21
13. Chlm. Rm. V.	23	6	11	23	33-18	18
14. Vict. Roman	23	7	3	13	21-30	17

SERIA A II-a

Metalul Hunedoara — C. S. M. Reșița 2-1 (1-1), Industria Sîrb — C. Turzii — Olimpia Oradea 3-0 (2-0), Politehnica Timișoara — Gaz metan Mediaș 5-0 (1-0), C.F.R. Arad — C.S.M. Sibiu 3-0 (0-0), A. S. Cugir — C.F.R. Cluj 2-1 (0-1), Minerul Baia Mare — C.F.R. Timișoara 3-2 (2-1), Crîșul Oradea — Vagonul Arad 1-1 (1-0).

CLASAMENTUL

1. Vagonul	23	14	6	3	38-18	34
2. Crîșul	23	12	6	5	30-19	30
3. Polt. Tim.	23	10	4	9	45-38	24
4. Min. B. M.	23	10	4	9	26-30	24
5. C.F.R. Tim.	23	9	5	9	31-25	23
6. C.F.R. I.R.T. Arad	23	10	2	11	30-27	22
7. Met. Huned.	23	9	4	10	22-22	22
8. Ind. S. C.T.	23	8	6	9	26-27	22
9. C.S.M. Sibiu	23	8	5	10	27-31	21
10. A.S. Cugir	23	9	3	11	18-35	21
11. C.F.R. Cluj	23	9	2	12	36-33	20
12. C.S.M. Reșița	23	8	4	11	26-27	20
13. Olimpia Oradea	23	9	2	12	22-33	20
14. Gaz metan	23	7	5	11	22-36	19

O galerie cu forță de „cutremur”!

PROGRESUL Brăila — DUNAREA Giurgiu 4-1 (2-0)

AU MARCAT: Iancu (min. 8 și 83), Balaban (min. 21), Iacob — autogol (minutul 85) pentru Progresul Brăila, Mustăț (min. 65) pentru Dunărea Giurgiu.
PROGRESUL: Rădoi — Buterez, Cazan, Iuhasz, Țapu — Ionescu, Urmeș — Balaban, Ciupitu, Iancu, Stoian (min. 60: Bunea).
DUNAREA: Penescu — Iacob, Ghiță, Cojocaru, Tudor — S. Constantin (min. 53: Borțea), Grădinaru, Cristache, Leșcanu, Mustăț, Lungu.
Foarte bun arbitrajul lui C. Petrea.

După neașteptata revenire din repriza secundă, cînd au reușit să reducă din handicap printr-o lovitură liberă de la 20 de metri, impecabil executată, și după ce făcuseră să se cîntine sub „valurile” unor atacuri repetate și colorate tehnice de dexteritate unui Mustăț, Lungu și Borțea (cit a jucat) „corabia” Progresului ce-și pierduse inexplicabil echilibrul, giurgiuvenii, la un pas

la unison au dezorientat — exact atunci cînd trebuia — un adversar valoros. În acel vacarm, declanșat cînd nimeni nu se aștepta, oaspeții s-au trezit cître-murați, cu reflexele paralizate, cu puterea de efort zădărnicită și incapabili de a mai da viață unor intenții alese. „Explozia” tribunei mai avea să-l oblige pe Ciupitu să-și repete nebulușul său repertoriu tehnico-tactic din prima repriză, pe Iancu să-și expună din nou luciditatea în careu advers și să materializeze încă o dată efortul unui reușit cuplu de atacanți centrali, pe Țapu, pe Urmeș sau pe Iuhasz să redevină același oameni sobri, utili echipei, iar pe fundasul advers Iacob, născut de „cutremur”, să-și ingenucheze propriul portar. Au fost necesare doar trei minute (83-86) pentru ca scorul să nu mai fie fidel realității, pentru ca Progresul să se distanțeze în fruntea clasamentului.

MIRCEA IONESCU
corespondent

Arbitrii în ofsaid!

MINERUL Anina — CHIMIA Făgăraș 3-0 (1-0)

AU MARCAT: Comisar (min. 33, 50 și 63).
MINERUL: Becher — Izvernaru, Zăvălaș, Creștian, Teică — Comisar, Tismănar — Mate, Leac, Spălașelu, Murărașu (min. 75: Copăceanu).
CHIMIA: Nanu (min. 70: Suciu) — Armeanu, Szekely, Dumitrescu, Libeg — Stoica, Lechiță — Feher, Nișu (min. 70: Filip), Boantă, Drăgoi.
A arbitrat Nicolae Cristian (Craiova).

Plecat la București, pentru a participa la înfrînirea foștilor internaționali, Băcuț T a avut bucuria să afle că echipa pe care o antrenează a întrecut cu un scor net un adversar ce se anunța agresiv, cu pretenții la șefia clasamentului. Comisar, ajutat de vechiul său coechipier de la UTA, Leac, concepușe trei acțiuni de „mat” pentru portarul Nanu și Chimia Făgăraș, care —

pînă la deschiderea scorului — încercase un „șah etern” (a sa citi joc de păstrare a balonului, de hărțuire) în dorința evidentă de a obține remiză.

Victoria Minerului nu poate fi pusă nici un moment la îndoială. De altfel, scorul indică o netă superioritate a localnicilor, dar dați-ne voie să spunem că, pe ici, pe colo, brigada de arbitri condusă de Nicolae Cristian din Craiova a dat o mînd de ajutor gazdelor și a pus „beje în roate” oaspeților. Dacă vă vom informa că arbitri de tuse au fost Vasile Grigorescu și Mircea Biolan, ambii din Tr. Severin, este ușor de înțeles că Chimia Făgăraș, în luptă directă cu o formație din Craiova și alta din Tr. Severin, a fost „ținută”. Așa se explică, probabil, de ce, în trei situații clare „cavalerii flutierului” au intervenit — eronat — în favoarea Minerului.

Evoluția slabă a chimiștilor, raportată mai ales la ziua foarte bună pe care au prins-o jucătorii din Anina, a făcut ca greșelile (mai mult sau mai puțin intenționate) ale arbitrilor să cadă pe al doilea plan, dar F.R.F. trebuie să manifeste mai multă atenție față de delegările ce se fac în seria Vest, întrucît cazul „servit” nu este singular.

DUMITRU VIȘAN
corespondent

SERIA EST

Gloria Birlad — Soimii Buzău 1-1 (1-0), Metalul Rădăuți — Otetul Galați 0-3, Minobrad Vatra Dornei — Ancora Galați 1-1 (0-1), S.U.T. Galați — Textila Buhuși 3-0 (3-0), Gloria C.F.R. Galați — Medicina Iași 1-1 (1-0), Unirea Focșani — Foresta Fălciuceni 4-0 (2-0), Metalul Buzău — Petrolul Moinești 2-1 (1-0).

CLASAMENTUL

1. Gloria Birlad	23	13	6	4	38-20	32
2. Otetul Gl.	23	13	4	6	35-16	30
3. Ancora Gl.	23	13	3	7	38-24	29
4. Med. Iași	23	11	5	7	37-23	27
5. Gloria C.F.R. Galați	23	11	3	9	30-24	25
6. Foresta Fălciuceni	23	9	7	7	29-26	25
7. Soimii Buzău	23	9	6	8	32-24	24
8. Petrolul Moinești	23	8	8	7	27-25	24
9. Minobrad V. Dornel	23	10	4	9	26-29	24
10. Met. Buzău	23	8	7	8	25-22	23
11. Textila Buhuși	23	8	5	10	29-28	21
12. Unirea Focșani	23	9	3	11	28-29	21
13. S.U.T. Gl.	23	5	4	14	24-49	14
14. Met. Rădăuți	23	0	3	20	6-53	3

SERIA SUD

Progresul Brăila — Dunărea Giurgiu 4-1 (2-0), Viitorul Fieni — Stuful Tulcea 2-0 (1-0), Metalul Tîrgoviște — I.M.U. Medgidia 1-0 (1-0), Chimia Tr. Măgurele — Oltul Sf. Gheorghe 2-0 (1-0), S. N. Oltenița — Rapid Plopieni 4-0 (2-0), Rapid C. F. București — Electrica Constanța 3-1 (2-1), T.U.G. București — Flacăra roșie București 0-0.

CLASAMENTUL

1. Prog. Brăila	23	14	4	5	43-16	32
2. Dunărea Giurgiu	23	13	4	6	34-23	30
3. Met. Tîrg.	23	13	3	7	43-22	30
4. Rapid Plopieni	23	12	3	8	37-29	27
5. S.N. Oltenița	23	10	6	7	29-26	26
6. Fl. r. Buc.	23	10	5	8	28-14	25
7. Chimia Tr. Măgurele	23	9	6	8	19-26	24
8. I.M.U. Med.	23	8	7	8	24-22	23
9. Stuful Tulcea	23	10	1	12	21-29	21
10. Rapid C.F. București	23	8	5	10	24-35	21
11. Elec. C-ța	23	8	4	11	27-30	20
12. T.U.G. Buc.	23	5	9	9	23-28	19
13. Oltul Sf. Gh.	23	4	6	13	21-36	14
14. Viit. Fieni	23	4	3	16	17-40	11

SERIA VEST

Metalul Tr. Severin — Minerul Lupeni 4-1 (2-0), Electroputere Craiova — Mureșul Deva 3-0 (2-0), Victoria Călan — U. M. Timișoara 0-3 (echipa din Călan a pierdut meciul fiind suspendată de federație pe o etapă), Tractorul Brașov — Victoria Tg. Jiu 3-1 (2-0), Minerul Anina — Chimia Făgăraș 3-0 (1-0), Progresul Strehaia — C.F.R. Caransebeș 3-0 (1-0), Progresul Corabia — A.S.A. Sibiu 3-2 (0-1).

CLASAMENTUL

1. Electroputere	23	14	3	6	30-19	31
2. Met. Tr. S.	23	12	6	5	47-24	30
3. Min. Anina	23	12	3	8	40-26	27
4. Chim. Făg.	23	11	5	7	37-31	27
5. U.M. Tim.	23	10	4	9	40-34	24
6. Tract. Br.	23	9	6	8	35-33	24
7. Min. Lupeni	23	10	4	9	30-39	24
8. Vict. Călan	23	10	4	9	37-37	24
9. A.S.A. Sibiu	23	8	6	9	37-34	22
10. Mureșul Deva	23	8	5	10	46-34	21
11. Progresul Strehaia	23	8	3	12	30-46	19
12. Vict. Tg. Jiu	23	7	5	11	25-44	19
13. Progresul Corabia	23	7	2	14	33-54	16
14. C.F.R. Caransebeș	23	5	4	14	29-60	14

SERIA NORD

Metalul Satu Mare — Chimia Tîrnăveni 1-0 (0-0), Medicina Cluj — Minerul Baia Sprie 4-0 (1-0), Metalul Alud — Medicina Tg. Mureș — 1-0 (1-0), Victoria Carei — Faianța Sighișoara 3-0 (1-0), Metalul Copșa Mică — Unirea Dej 2-1 (2-1), Minerul Bihor — Unio Satu Mare 1-0 (1-0), Steaua roșie Salonta — Soda Oena Mureș 6-2 (2-0).

CLASAMENTUL

1. Med. Cluj	23	10	7	6	47-19	27
2. Chimia Tîrnăveni	23	12	3	8	31-22	27
3. Met. Alud	23	13	1	9	40-37	27
4. Vict. Carei	23	12	3	8	39-37	27
5. Med. Tg. M.	23	10	4	9	47-35	24
6. Met. S. M.	23	10	4	9	29-26	24
7. Soda O. M.	23	10	3	10	32-26	23
8. Faianța Sighișoara	23	9	4	10	34-35	22
9. Unirea Dej	23	10	1	12	32-33	21
10. Steaua roșie Salonta	23	8	5	10	28-33	21
11. Met. C. M.	23	7	7	9	29-39	21
12. Unio S. M.	23	8	4	11	26-24	20
13. Min. Bihor	23	8	3	12	31-35	19
14. Min. B. S.	23	8	3	12	24-58	19

</

CEAIUL RAMSEY ȘI CAFEAUA IAKUȘIN

Pe mesele de paginat ale imprimeriei Rodolfi din Roma, plumbul așteaptă încă două nume. Marile afișe în culori, streifurile pentru autobuze, metrouri și trenuri, programele în cite 20 de pagini trebuie să fie completate cu aceste două nume. Sînt ale echipelor care au obținut, ultimele, accesul în turneul final al „Campionatului Europei”. Miercurea trecută linotipurile au bătut numele primei dintre ele, Anglia. Iar sîmbătă s-a lucrat pînă noaptea tîrziu pentru că a fost cunoscut și al patrulea participant la turneul final: U.R.S.S. Și în vreme ce tipăriurile de la Rodolfi se rîspîndesc acum în întreaga Italie, noi o să vă povestim două întîmplări, fiecare cu cite un personaj...

RAMSEY

Ca de obicei, Michael Young, cel mai vechi șef de sală al restaurantului „Royal Garden” din Londra pregătește dichisul pentru Mister Alf. E vorba de ceaiul de mîncieș tare, concentrat, de un ou răscopt și de paharul cu sifon cald. Nelipsitul oaspe, din orele dimineții, a absentat ultimele zile. Și Young e cu atît mai dornic să-l revadă. Iată-l. E ora 10 și un sfert. Preciz în gesturi, liniștit, imperturbabil, noul intrat se așează la scaunul de lîngă fereastră, așa cum o face de patru ani, de cînd a abandonat cafeneaua de lîngă „Victoria” și Albert Hall pentru aceasta nouă, din marele hotel, fiindcă aici s-a mutat și Young.

— Good by, Mister Alf! Și uriașul „maitre” care i-l amintește totdeauna lui Ramsey pe gîlganul lui Liverpool, Yeats, pune cu grijă tava pe imaculata față de masă. Știți, v-am pregătit ceva în plus, pentru astăzi... — Ce anume, dragul meu?

Știți că nu ies cu un gram din micul meu dejun... — Un „Campari” mic. Trebuie să vă obișnușiți... cu Italia.

— Ah, da. Fîind vorba de o atenție a ta și de grija de a mă acclimatiza, accept. Și sir Alf Ramsey închină paharul cu li coarea vișinie în cinstea gazdei lui, care folosește micul toast pentru a pune întrebarea la care se gîndește de miercuri seara, din clipa cînd, dînd un pumn zdravăn aparatului de radio, a strigat: „Bravo băieți! Sînteți cu adevărat campioni mondiali!”

— Mister Alf. Cum a fost?

— Mai greu ca niciodată. Nu meciul. Ci orele dinainte. De la stil că eu comunic echipa cu cel puțin 24 de ore înainte de joc. El bine, pentru prima oară nu am făcut-o. Nu eram hotărît nici marți seara cu cine voi intra în teren. Cu lipsa lui Cohen mă obișnuisem. Dar și Banks și Jackie Charlton și Stiles, absenții, era prea mult! Și în sîmbătă dinainte de meciul mai primisem o lovitură. Tinerelul acela, Bell, de la Manchester City, pe care aș fi dorit cu orice preț să-l fac să joace, s-a accidentat. Atunci mi-am zis: mergi cu tot ce ai la dispoziție din „World Cup”. Băieții ăștia alcătuiesc un club al echipei Angliei. Au un preamare orgoliu de aparat ca să se menajeze. Așa am făcut: trei dintre cei patru din față jucaseră în finala lui „World Cup 66”. Bonetti s-a simțit „în largul lui” în poartă. Nu l-a mai jucat festa tremuriciușă de început de meci. Și cellalt, mai noi, m-au mulțumit: pe Newton, îl cred mai util de cit Cohen, ca și Labone și Mullery. Spaniolii au jucat cu o mie de focuri în vinele lor. Cînd rezervele de temperament li s-au stins, am putut să-l măturăm. Și de-a latul și de-a lungul terenului. Asta a fost. Și, după ce și-a sorbit ceaiul, oaspetele lui Young se ridică tacticos, pornind liniștit spre ieșire, însoțit de uriașul în frac:

— Good by, Mister Alf! Mister Alf pleacă, în iunie, în aventura italiană numită „Campionatul Europei”.

Luni după amiază. Nu e nici prea cald dar nici frig. Bate un vînt răcoritor, făcînd să filife ușor drapelele de la intrarea sta-dionului Dinamo din Moscova; doi oameni bine făcuți intră cu pași liniștiți, fără grabă, și urcă apoi scările spre barul clubului. Chiar de cum deschid ușa, saluturi amicale, vesele, li primesc. Sînt Mihail Iakușin și Lev Iașin, nume celebre ale fotbalului so-vietic. Fără să le mai aștepte comanda, chelnerul le pregătește două cafele mari.

Cel doi s-au așezat la masa unde li poți întîlni în fiecare luni, dacă meciurile nu-l duc pe cine știe unde. Acum e o zi mai deosebită. Iakușin a reușit un rezultat excelent, nu numai răs-turnarea unui scor ce părea asigurat pentru reprezentativa maghiară dar și una dintre cele mai severe înfrîngerii suferite, și nu numai ca rezultat, de echipa Ungariei în întreaga ei activitate. Firește, cei dimprejur așteap-tă citeva impresii ale bătrînului antrenor, renumit pentru inspira-ția cu care știe să se înarmeze în meciurile dificile ale echipei-lor lui.

IAKUȘIN

„La Budapesta, la terminarea meciului, m-am mulțumit să spun, la sfîrșit, că mai avem de jucat 90 de minute la Moscova. În meciul-relu eu m-am bazat înainte de orice pe dorința de re-vașă a lui Bișevet. Puteam să jur că el va face totul spre a da într-adevăr ce poate. Să arate ce știe. Și așa a fost. Dar, dacă mă gîndesc bine, aproape toți oamenii mei au jucat peste așteptări. Și, dacă am fi avut cit de cit șansă, obțineam calificarea chiar din prima repriză. Am ratat situații mai clare de cit a-celora din care s-au marcat cele trei goluri.”

Un vecin de masă pomeneste numele Italiei, viitoarea adver-sară a fotbalistilor sovietici. „Pe lîngă armele noastre, va conta și tradiția. Nu uitați că nici Italia nu ne-a învins — încă — în vreun meci oficial, de com-petiție” remarcă Mihail Iakușin. Și mai soarbe, o dată, tacticos, din cafea.

GOOOL! Satisfacția supremă a oricărui copil care a îndrăgit fotbalul (un meci între două formații școlare vest-germane).

CÎȚI „BECKENBAUER” ASCUND CEI 575.000 ?...

Una din cele mai puternice fede-rații de fotbal din Europa și chiar din lume, este, fără îndoială, aceea din R.F.G. Germaniei, Cucerirea titlu-lui de campion mondial în 1954, a celui de vicecampion în 1966, prezența echipei sale naționale la multe din edițiile turneului final al competiției maxime, ca și numeroa-sele victorii raportate pe plan inter-național constituie o dovadă a valorii fotbalului din R.F.G. Iar cifrele care urmează subliniază în chipul cel mai convingător solida bază organizatorică și ampla activitate fotbalistică din țara lui Uwe Seeler, Beckenbauer, Schultz et Co.: peste 80.000 de echipe, dintre care 39.978 de seniori, 19.089 de juniori și 21.385 de copii; un total de 2.400.000 de jucători legitimați: circa 40.000 de meciuri oficiale săptămînal. Federația vest-germană are în sub-ordinea sa patru federații regionale (corespunzătoare fostelor ligi din fot-balul nostru) și 16 federații de „lan-duri” (regionale), care, la rîndul lor, au de dirijat și îndrumat foruri lo-cale, echivalente cu comisii raionale și districtuale.

ÎN CE CONSTĂ FORȚA FOTBALULUI VEST-GERMAN?

La această întrebare răspunde un foarte bun cunoscător al sportului cu balon rotund din R.F.G. Germaniei, antrenorul Paul Frantz, care a acti-vat multă vreme la Strasbourg, în Franța, și care — la întrebarea pusă de un redactor al ziarului „L'Equipe” — a sintetizat astfel:

■ Educația de bază a tîneretului. Sportul face parte din programul șco-

lar și tînrul continuă să-l practice după terminarea școlii.

■ O ambianță sportivă foarte bună, creată prin „după-amiezele de fot-bal” (sîmbătă) și prin concursul de pronosticuri, care pasionează toată lumea.

■ Frumusețea acțiunii de joc et e legată de performanță și aceasta con-tează în ochii publicului. „Eleganța gratuită” nu place.

■ Cointeresarea jucătorilor la bu-nul mers al „întreprinderii”. Primele de victorii sînt egale cu salariile de bază...

■ Numărul ridicat de spectatori care creează la jucători o stare de a se depăși. Un jucător vest-german joacă cu 120 la sută din posibilitățile sale, în timp ce unul din străinătate depune numai 80 la sută.

■ Organizarea solidă a campiona-tului și sistemul de promovare-retro-gradare (fără baraj). Campionatul se poate desfășura într-un climat favo-rabil

575.000 TINERI ÎN COMPETIȚII!

Ceea ce constituie rezervorul fotba-lului vest-german este tîneretul și, în primul rînd, elevii. Alături de seniori activează încă două categorii de ju-cători: copiii (10—12 ani) și juniorii (12—18 ani), într-un total de circa 575.000, prezenți la meciurile a peste 40.000 de echipe!

Baza o asigură ȘCOALA. În activi-tatea sportivă a elevilor fotbalul ocupă un loc foarte important. Școl-le dispun de baze sportive pe care se dispută cu regularitate meciuri între echipe organizate pe diferite vîrste. Profesorii nu numai că asistă la ace-ste meciuri, dar iau parte la diferite stagii și cursuri organizate de foru-rile federale. Întreaga activitate a sportului școlar se bazează pe o strîn-să colaborare între federație, pe de o parte, și autoritățile școlare de toate nivelele, școlile și școlile normale de institutori, pe de altă parte.

GRIJILE LUI SCHÖN

La nivelul activității de performan-ță există, totuși, discuții, mai cu seamă atunci cînd este vorba de echipa națională. Ziarul rhenan „All-gemeine Zeitung”, de pildă, nu gă-sește justificat optimismul cu care federația privește viitorul, subliniînd că multe cluburi din prima ligă acor-dă prea puțin sprijin echipelor lor amatoare — care constituie adevărate rezervoare de jucători — că mărirea numărului echipelor în prima ligă poate determina o scădere a nivelului tehnic și că echipa națională este mai slabă decît în perioada 1950—1962.

De altfel, nici Schön nu privește prea liniștit viitorul. Echipa care a cucerit locul doi la ultimul campio-nat mondial trebuie remaniată în vederea preliminarilor lotului, pusă a „Cupei Jules Rimet”. Prima măsură a fost reînnoirea lotului, pusă în practică din primele jocuri amicale din acest an. Avînd la dispoziție un fond bogat de jucători, Schön pune la încercare tînerii elemente pe po-sibilitate care reclamă o reînnoire. Pri-mele încercări le-a făcut în partida amicală cu Elvetia (0—0), în care l-a verificat pe debutantul Köppel (ju-cător de mijlocul terenului) și Volkert (extrem stînga), alături de fundasu-l Heldemann (afiat la al doilea meci internațional A). Schön și-a con-tinuat... investigațiile și în recentul meci amical cu Tara Gallilor, consi-derat, de asemenea, ca punct impor-tant în programul de pregătire a viitoarei echipe naționale. De data aceasta, Schön l-a trecut prin sită pe debutantul Baese (fundas central) și Neuberger (mijlocas), l-a mai verifi-cat o dată pe Vogts (fundas dreapta) și Fichtel (fundas central) și l-a re-cherat pe Overath și Held. Unul din obiectivele urmărite este constituirea unei linii de mijloc omogene și foarte elastice. Experimentările vor continua și cu alte apropiate prilejuri, dar în toamnă Schön va trebui să ajungă la rezultate. Vor începe pre-liminariile C.M. 1970 și el vrea ca ech-i-pa sa să fie prezentă în Mexic.

STEFAN NOIKOV
15 mai 1968

SCRISOARE DIN SOFIA

CEI „TREI MARI” ÎN OGLINDĂ

Înteruperea de o lungă a campio-natului bulgar a trecut și întrecerea a reînceput. Atenția este atrasă în primul rînd de lupta îndrăjită pentru titlu. E o luptă între „cei trei mari” — Lokomotiv, Levski și TSKA Cer-veno Zname — toate din Sofia, pre-tendentele la titlu.

LOKOMOTIV se prezintă în acest moment ca echipa cea mai solidă, cu un joc bine echilibrat. Cele mai puternice elemente sînt golgeterul Kotkcv, aflat pe primul loc al cam-pionatului realizatorilor cu 22 de goluri la activ, centrul înaltas Mi-hailov (artizanul victoriei echipei o-limpice în întrecerile cu reprezenta-tiva R.D.G.), mijlocasușul Georgiev, și fundasușul central Hristakiev.

LEVSKI n-a reușit în această pri-măvară nici un joc demn de pre-s-tigiul său și nici pe măsura aștep-tărilor. Ea a pierdut stilul său di-namic. Numai rutina și o minimă coeziune îi permite să rămînă încă pe locurile frunțase ale clasamentu-lui. E curios că Levski joacă mai bine în deplasare decît la Sofia. As-paruhov rămîne marea sa vedetă dar fără strălucirea de acum doi ani. Numeroasele accidente își spun cuvîntul, el joacă cu mare circum-specție, preferînd mai mult să con-struiască decît să realizeze.

TSKA CERVENO ZNAME aniver-sează în acest an 20 de ani de ex-istență și are marea ambiție de a deveni campioană cu acest prilej. Dar formația actuală este departe de aceea din anii de glorie, de „11”-le lui Boșkov, Manolov, Dimit-rov etc. Bazat pe un bun nivel tehnic, jocul său a rămas însă pu-țin demodat pe plan tactic. Jucă-torii tineri de care dispune au ca-mișii dar nu marea clasă.

Echipa care a adus Bulgariei calificarea în turneul olimpic din Mexic

Dintre celelalte echipe trebuie să amintim pe Spartak Sofia care n-a pierdut nici o partidă în acest se-zon! Iar fosta aștinătoare a titlului, Trakia pierde mereu teren, dispă-rînd dintre protagoniste.

Problemele olimpicilor

Bulgaria a obținut calificarea pen-tru turneul final al J.O. din Mexic. Un succes neașteptat, s-o recunoaș-tem cu sinceritate. Atenția princi-pală a federației bulgare se con-centra spre „Campionatul Europei” și echipa națională primă, care tre-buia să joace împotriva Italiei în sferiurile de finală. În această situ-

ație l s-a încredințat formației se-cunde misiunea de a încerca elimi-narea prestigioasei reprezentative a R. D. Germane. Dar, odată califica-rea obținută încep și problemele.

Mai întîi: care echipă trebuie să meargă în Mexic? Sînt foarte mul-te opinii care cer ca aceasta să fie echipa A; ea ar avea — se spune — mult mai mari șanse, în lupta pen-tru medaliile olimpice. Dar sînt de asemenea argumente care pledează în favoarea echipei olimpice, ea fiind aceea care a ciștigat dreptul pentru fotbalul bulgar de a fi reprezentat în Mexic. Logic și moral, aceste din urmă argumente sînt mai convingă-toare.

Apoi vine o altă chestiune mult mai gravă: cum va fi împăcat pro-

gramul de pregătire al echipei o-limpice cu acela al campionatului? Trebuie sacrificat campionatul și a-minat întîlnirile lui pînă după o-limpiadă? Să fie aplicat sistemul din U.R.S.S., de a retrage pe ju-cătorii din lot de la cluburile lor și a continua campionatul fără a-ceștia? Sau, în fine, să se înceapă campionatul mult mai devreme, în primele zile ale lui august, și — după 10 etape — să fie oprit pen-tru a se putea începe pregătirea e-chipei olimpice?

Cum vedem, federația bulgară are destule chestiuni de rezolvat.

COMS DE ANTIENORI
IN CANADA

Fotbalul cistiga tot mai mult teren si in Canada. Federatia din aceasta tara sprijina din toate puterile dezvoltarea sportului cu balon rotund. Una din masuri este organizarea unui concurs pentru antrenori, in vederea calitatii a solicitat si obtinut consensul F.I.F.A. care-i va furniza lectiile La 62 de asprinitii canadieni, fiecare — pentru a obtine diploma si a activa in mod legal — trebuie sa absolute astfel de examene. Cursul va avea loc intre 23 si 29 iunie la Montreal.

LA INTERVENȚIA
A SUȚE DE MAM
DE SPECTATORI...

LA INTERVENȚIA
A SUȚE DE MAM
DE SPECTATORI...

...certitudinii fara care
va organiza intrecerea.
Dupa ce ea a fost fixata
— Italia. In peninsula au

...certitudinii fara care
va organiza intrecerea.
Dupa ce ea a fost fixata
— Italia. In peninsula au

consecința Neapole și Flo-
rența. Si-acum a fost ul-

consecința Neapole și Flo-
rența. Si-acum a fost ul-

Programul definitiv, la ambelor întâlniri.

Programul definitiv, la ambelor întâlniri.

UGOSLAVIA — ANGILIA.
impabà 8 iuntè, cu ince-
ere de la ora 19, pe sta-

UGOSLAVIA — ANGILIA.
impabà 8 iuntè, cu ince-
ere de la ora 19, pe sta-

4. urmat de finala 3
Campionatului "Europei".

4. urmat de finala 3
Campionatului "Europei".

03 Fotbal

03 Fotbal

Page 10

de cancelarie.

— Doct.: 6-18.

— Astfel, 12 din cele 24 de ore se consumă în jurul de birou, de mal adare, că într-un cazuri în care noi, elvețienii, dați-mi voie să vă înlocuim polichrome pe care o trăim Și ca un corolar al unei ilustrații

de cancelarie.

— Doct.: 6-18.

— Astfel, 12 din cele 24 de ore se consumă în jurul de birou, de mal adare, că într-un cazuri în care noi, elvețienii, dați-mi voie să vă înlocuim polichrome pe care o trăim Și ca un corolar al unei ilustrații

[illegible][illegible]

24 de ore din activitatea secretariatului F.I.F.A.

24 de ore din activitatea secretariatului F.I.F.A.

care scie, în orele lor de program
de carceralitate, sarcinile curente, de
simfonică actualizată, se încheiează și
am repicată noi.

care scie, în orele lor de program
de carceralitate, sarcinile curente, de
simfonică actualizată, se încheiează și
am repicată noi.

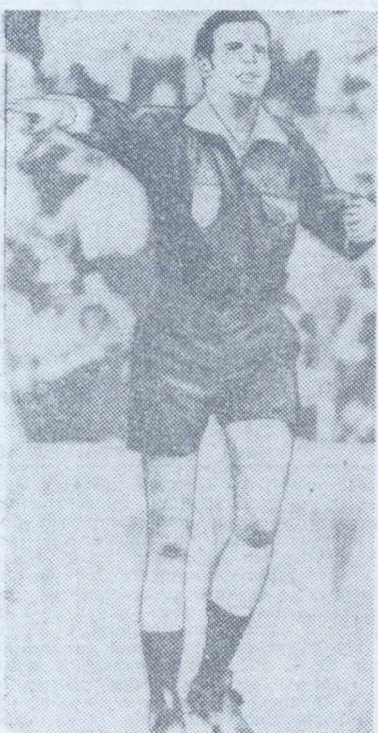
Sociul ELEA de la Zurich

Sociul ELEA de la Zurich

[illegible][illegible]

...limită, telefonul nostru: 53.87.55, zbră-
tă continuu, — neîntrerupt și
imprăștiat. Pentru o mai facilă obi-
nuire a convorbirilor pe cablu în-
alte încheieră...

...limită, telefonul nostru: 53.87.55, zbră-
tă continuu, — neîntrerupt și
imprăștiat. Pentru o mai facilă obi-
nuire a convorbirilor pe cablu în-
alte încheieră...

Armando Marques este arbitru numărul unu al Braziliei și, în mod cert, unul dintre cei mai cotați din America. El este posesor al ecusonului F.I.F.A.

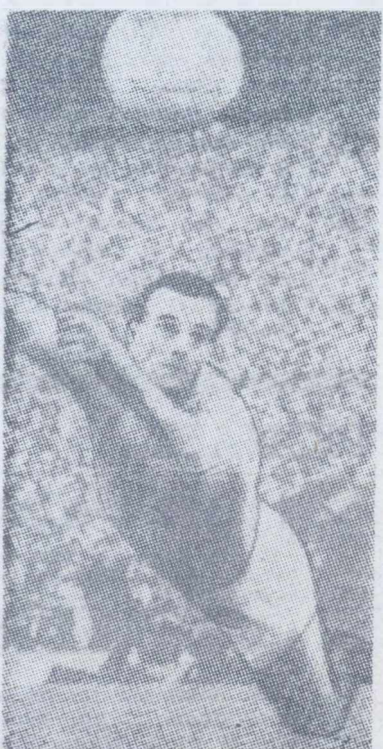
ARMANDO MARQUES librarul din Rio

Iar la ultima ediție a campionatului mondial a condus una dintre cele mai importante partide și a nume R.F.G. — Spania. El a mai arbitrat — printre altele — și o manșă a finalei „Cupei intercontinentale” Independiente Buenos Aires — Internazionale. Deși invinsă în acest meci, echipa italiană a apreciat în mod deosebit calitatea arbitrajului prestat.

În Brazilia se spune că atunci

SIMPSON MONOPOLIZEAZĂ RECORDURI...

Faimosul portar scoțian, al clubului Celtic Glasgow, RONNIE SIMPSON, se poate lăuda cu câteva performanțe personale care fac din el unul din cazurile rare ale fotbalului mondial: este cel mai vîrstnic apărător de buturi care activează la ora actuală într-un campionat de prima ligă (în octombrie va împlini 38 de ani!), a reîmbrăcat tricoul echipei naționale într-un moment în care se credea că își va încheia cariera, și acum o dată cu sezonul de primăvară a mai adăugat și recordul de a fi disputat al 25-lea sezon oficial în cadrul ligii scoțiene! E ceva...

cînd arbitrează Marques bilețul de intrare dă dreptul la două spectacole: acela fotbalistul propriu-zis și acela oferit de Marques prin modul său de a conduce. El se remarcă în deosebi prin onestitatea sa, ceea ce, fiind vorba de America de Sud, pare un lucru fundamental și excepțional. El este temut de către toți. Sînt multe echipe care nu doresc să le conducă jocurile pentru simplul fapt că... nu primește nici un fel de cadouri sau „atenții”.

În viața particulară, Marques este de profesie librar și comentator de fotbal la postul de televiziune din Rio de Janeiro. De altfel el cîștigă foarte bine și ca arbitru, circa 500 dolari lunar, plus baremul, pentru că, este bine știut, în Brazilia arbitrii sînt plătiți. Este din cale afară de superstițios și credincios. În valiza sa, pe lângă echipamentul necesar poartă întotdeauna o statueta de bronz care reprezintă o madonă considerată ca protectoare a Braziliei. Din momentul intrării pe teren se schimbă total, devine alt om. Nu mai ride, nu mai discută cu nimeni devine conducător absolut al jocului. Se adresează jucătorilor folosind numele de familie, lucru cu totul neobișnuit în Brazilia, și pietinde ca jucătorii să i se adreseze cu „Senhór (domnule) Marques”, la rîndul său i se adresează, spre exemplu, lui Pelé cu „Senhór do Nascimento” neadmițînd nici o derogare de la această lege impusă de el. Deviza sa este următoarea: perfecțiunea în fotbal este proporțională cu perfecțiunea cu care se aplică dreptatea.

Desigur Marques este un fel de don Quichote rătăcit în jungla conducătorilor care în această fără manevrează justiția sportivă

după bunul lor plac. În orice caz este un personaj însemnat care merită toată stima și admirația sportivilor mai ales că, după cum se spune în Brazilia, el ar fi primit de la F.I.F.A. nota patru, cea mai mare notă care s-a acordat vreodată vreunui arbitru.

LUCIEN MÜLLER RENUNȚĂ LA FOTBAL

Fostul internațional francez Lucien Müller, care de mai mulți ani activează în Spania și la care a evoluat și la București în rîndurile echipei Real Madrid, este în prezent component al altei cunoscutе echipe spaniole, F. C. Barcelona. După cum anunță cercurile sportive din Spania, Müller nu-și va mai prelunge contractul care-l leagă de clubul catalan; acesta expiră la sfîrșitul lunii viitoare urmînd să se dedice meseriei de antrenor. În acest sens se pare că el a și primit numeroase oferte atît din Spania cît și din Franța.

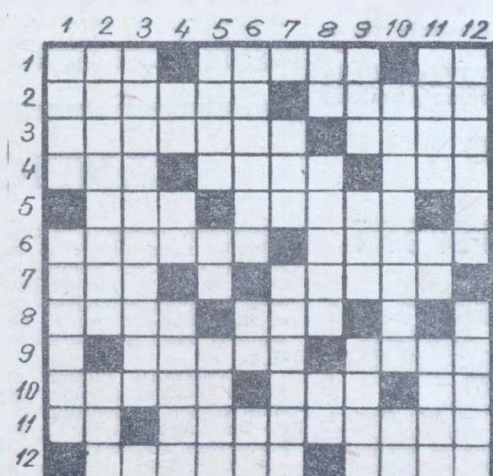
CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

ORIZONTAL: 1) Prinsă, după ultimele etape, în celeste nemilos al barajului — Gazda derbiului de la Pitești, rămasă în urmărire — Negăție. 2) Partenera și învingătoare a Bolognei de acum o săptămînă — Coșmarul din subsolul clasamentului. 3) Înfrînirea cu Bologna de care s-a mai pomenit... — și primul realizator al dinamoviștilor în acest meci. 4) Culoare — A și omogeniza echipa — Jucător la U.T.A. 5) Succesul Stelei în partida cu Jiul și cel al Rapidului în înfrînirea cu Petrolul — Echipier al ploieștenilor. 6) Industria..., echipă victorioasă la Medias în etapa a XXII-a — Reprezentant al clasei exploatare. 7) Cupă — Numărul golurilor înscrise de Vagonul, de Metalul București sau Chimia Suceava, în etapa a XXII-a. 8) Cetate din vechime — Loc ocupat cu schimburi de Argheș și Steaua, în acest campionat. 9) A capotat la Bacău (5 mai), dar i-a surclasat pe petroliști la București (8 mai) — Răspunzător de evoluția austrieclor la Linz. 10) Parte a corpului, participă la lupta pentru balon (pl.) — ...albastri, desemnare coloristică a jucătorilor Bolognei — Cel fotbalistic își va trăi în curînd ultimele trei etape. 11) Pozezi — Orice meci jucat cu trup și suflet. 12) Sufocată în propriul careu — Partida de la Pi-

tești, pentru cele două pretendente la titlu. **VERTICAL:** 1) Printre fruntașii golgeterilor din campionat — Liderul cu șanse sporite, în urma „egalului” de la Pitești. 2) Golgeter sovietic în 1949, 1950 și 1953 — Actor. 3) Sărbătoarea clubului Dinamo, inaugurată recent cu o victorie de prestigiu. 4) În drumul Rapidului — Tache Maceri — A înscris la București, din 11 m. golul Farului în meciul cu Dinamo (5 mai). 5) Jucător la Espanol Barcelona — Etapă istorică — Fundaș clujean, realizator al unui gol în meciul cu Progresul din etapa a XXII-a.

6) Atributul tactice — Indemn — Consoană repetată. 7) Inițiale fotbalistice din Haga — Alt fundaș din lotul clujeanilor. 8) Electro Bobinajul — Amindoi — Literă cirilică. 9) Novi... orașul Volvodinei — Fiul lui Posedon — Poet-cîntăreț la azerbaidjani, armeni și la alte popoare. 10) „Vilcea, orașul „Chimiei” — Careu. 11) Jucător la Medicina Cluj — Dînsul — Echipier al stegarilor. 12) Sprîjin acordat jucătorului cu mîngea — Procedeu tehnic rafinat.

Dicționar: ENAM, AON, ASUG. G. C.

UN CUPLU MELANCOLIC...

În fața televizorului, într-o seară, un fotoreporter a surprins un cuplu destul de melancolic și tăcut: Eusebio împreună cu soția lui, Floria. Care era motivul ușoarei lor tristeți? Lipsa fetei, născută în urmă cu cîteva luni. Ea se află acum în Mozambic, la bunica sa. „Tîn mult să realizăm cu Benfica un sfîrșit de sezon cît mai răsunător, i-a mărturisit autorului acestei fotografii celebrul jucător. Dar aș vrea ca el să se termine cît mai repede. Cu primul avion plecăm spre Mozambic. Ne e un dor fantastic de micuța noastră...”

CAMPIOANA PRINTRE AMBULANȚE

Un grav accident s-a petrecut recent în orașul Dumferline din Scoția cu prilejul meciului dintre echipa locală și Celtic. Miza meciului a atras un mare număr de spectatori care a depășit cu mult capacitatea stadionului. În timpul desfășurării jocului o tribună supraincercată s-a prăbușit și cincizeci de spectatori au fost mai mult sau mai puțin grav răniți; unul dintre aceștia, de altfel, a și decedat. Meciul a trebuit să fie întrerupt o bună bucată de timp pentru transportarea la spital a celor răniți. După terminarea operațiunilor de evacuare a celor răniți, jocul a fost reluat și s-a terminat cu victoria lui Celtic, ceea ce practic a însemnat cîștigarea titlului de campioni, lucru pe care-l reușește pentru a treia oară consecutiv.

COMPETIȚIILE EUROPENE EDIȚIA 1968-69 AU ȘI ÎNCEPUT!

Încă nici nu s-a terminat actuala ediție a celor două mari competiții europene „Cupa campionilor europeni” și „Cupa cupelor” și iată că forul suprem continental — U.E.F.A. — a și stabilit datele de disputare a primelor două tururi ale celor două competiții în ediția viitoare. Astfel, și în „Cupa campionilor europeni” și în „Cupa cupelor” primul tur va trebui să înceapă la 18 septembrie și să ia sfîrșit pînă cel mai tîrziu la 2 octombrie; turul următor, al doilea, a fost fixat între 13 și 27 noiembrie.

● La sfîrșitul acestui luni echipa italiană F. C. Varese, echipa internaționalului Picchi, va efectua un turneu în Etiopia cu care ocazie va susține patru meciuri la Asmara și Addis-Abeba. Ultimul joc, cel de la 2 lunie, va fi împotriva reprezentativei Etiopiei.

● Unul din secretele hunei comportări a campioanei Franței, St. Etienne, o constituie se pare, evitarea oricărei oboseli fizice prin efectuarea deplasărilor numai cu avionul. Ceea ce a făcut pe unul din conducătorii acestei echipe să declare: „În curînd vom achiziționa un helicotper și astfel jucătorii vor ateriza direct pe terenul de joc, evitînd în acest fel zgomotul și circulația intensă din marile orașe pînă la ora de începere a meciurilor”.

● După cum se știe, campionatul Spaniei a luat sfîrșit cu victoria Realului Madrid. Vor retrograda automat Sevilla și Betis care vor fi înlocuite de La Coruna și Grenada cîștigătoarele celor două serii ale diviziei secunde. Cordova și Real Sociedad vor disputa meciuri de baraj pentru rămînerea în prima divizie alături de ocupantele locurilor secunde din divizia B.

● Ca urmare a repetatelor succese în campionat care au dus-o pe ultimele locuri ale clasamentului, urmînd să joace meciuri de baraj pentru rămînerea în prima divizie, echipa spaniolă F. C. Cordova a renunțat la antrenorul său, fostul internațional francez Marcel Domingo care a și primit numeroase oferte de la diferite echipe străine.

● Federația franceză a hotărît ca echipele clasate pe locurile doi, trei și patru la sfîrșitul actualului campionat să fie înscrise la viitoarea ediție a „Cupei orașelor tîguri”. De asemenea, alături de St. Etienne, cea de-a doua echipă franceză care va lua parte la ediția din acest an a Cupei Intertoto (fostă Cupa Rappan) va fi A. S. Sedan.

● Cu 15 minute înainte de terminării meciului Racing C. F. Puteaux, disputat pe stadionul Colombes din Paris în cadrul campionatului de amatori al Franței, fundașul echipei oaspete, Brayard, s-a prăbușit la pămînt pierzîndu-și cunoștința. Cu toate îngrijirile necesare primite atît la cabinetul medical al stadionului cît și la spital unde a fost transportat, el nu și-a mai revenit, decedînd după cum s-a constatat, în urma unui violent atac de cord.

CAMPIONII ITALIEI, LA VATICAN

Se știe că, cu cîteva etape înainte de terminarea întrecerii, A. C. Milan devenise, practic, campioana Italiei. Cu ocazia plecării spre München, efectuată din Roma, jucătorii milanezi au fost primiți la Vatican. Fotografia înfățișează un moment din această vizită. În primul plan, în dreapta, Germano, jînfînd în brațe pe fetița sa, născută în urmă cu trei luni.

Fotbal

REVISTA SAPTĂMÎNALĂ
Redacția și ad-ția: București, Bd. Mărăști 26,
Sectorul I, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupăș, Pavel Marcu, Aurel C. Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teacă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-sef adjuncți), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Bobocoa

Biroul federației franceze de fotbal a dat din nou în discuție calendarul internațional pe sezonul 1968-69. Intrucât câteva din filinile proiectate au devenit incerte. Este vorba de meciurile amicale Belgia-Franța și Elveția-Franța, prevăzute pentru începutul sezonului de toamnă. Pentru completarea calendarului, federația franceză a intrat în tratative cu federațiile din Austria, Cehoslovacia, Anglia, ROMANIA și Spania, pentru stabilirea unor eventuale partide în toamna acestui an.

REVANȘA ROMANIA-FRANȚA ÎN TOAMNĂ?

NIA și Spania, pentru stabilirea unor eventuale partide în toamna acestui an.

„Sport Centrum” din Zeist nu este altceva decât șantierul de creație al fotbalului olandez. Aici, în săli elegante, teoreticienii olandezi ai jocului cu balonul rotund, cu creta în mână, ne aduc aminte de școala primară. Pe tablele negre desenează sistemele de joc existente, poate cu gândul să descopere altele. Pe gazonul gras, de un verde superb, jucătorii își încearcă virtuozitatea prin remarcabile execuții. Pe dirijorul multiplei activități de la „Sport Centrum” l-am cunoscut zilele trecute, acolo, pe o vreme mohorâtă, cu cer baciocian. Numele lui, Georg Kessler, antrenorul echipei reprezentative a Olandei. „Geo” cum îi spun cei mai apropiați prieteni ai săi și ziaristii sportivi, renunță la antrenament la hainele civile. El poartă treningul albastru cu ecusonul „Nederland”, cu pulovăr de culoare roșie, gen Jean Paul Belmondo, cînd artistul francez călătorește „incognito”. Interlocutorul nostru nu este un „old man” cu ochelari groși și nici nu puftăie ca o locomotivă fumul albastru al renumitului tutun olandez. El e născut în 1932 și are deci numai 36 de primăveri. Statura de „star” de cinematograf impresionează. Părul său este totuși grizonat. Este vorbăret, dar ponderat, metodic. Scoate ceasul de la mină și-l așează pe masă. Ne atrage atenția că „time-out”-ul va dura 20 de minute. Înțelegem că timpul lui este prețios. Kessler a jucat stoper la echipele Sittardia și Maurits. „Meserie grea, ne spune el. De aceea am albit înainte de vreme.

ÎNAINTEA MECIULUI ROMANIA-OLANDA

Antrenorul GEORG KESSLER ne face confidențe

O „talpă” aplicată de un adversar nervos, m-a obligat să renunț la fotbal cînd aveam 25 de ani”. Și astfel, în 1964, Geo a plecat la Köln pentru a urma cursurile celebrului antrenor Sepp Herberger. Olandezul s-a dovedit un elev sirguincios, plin de talent. Bătrînul Sepp a pus imediat ochii pe el și l-a reținut încă patru ani cu gradul de „adjunct” la școala sa. Apoi, dorul de casă l-a cuprins pe Kessler. Pe cine nu învinge acest sentiment? S-a întors printre ai săi care l-au încredințat „11-le naționalei”. Și „mina” lui s-a cunoscut imediat. De trei ani, olandezii au obținut cîteva rezultate mari: 1-0 cu R.F. a Germaniei la Amsterdam, 3-0 cu Scoția la Glasgow, 2-2 cu Ungaria la Rotterdam și recent 0-0 cu Polonia la Varșovia.

Îi rugăm pe Georg Kessler să abordeze cîteva probleme legate de meciul cu echipa României programat la 5 iunie la București. La prima întrebare, despre pregătirile speciale pentru meciul cu România, Kessler mi-a răspuns: „Nu putem face pregătiri speciale. Nu am posibilitatea cantonării jucătorilor pentru pregătire în comun. Ei sînt legați de meciurile echipelor de club. Timpul liber, de asemenea, nu-l pot răpi deoarece ei sînt buni familisti și nu renunță la el. Am convocat un lot de 16 jucători pentru astăzi la Zeist. Altfel, antrenamentul va dura 2 ore și va cuprinde mai multe lecții tactice. Apoi fiecare va fi liber”.

La întrebarea dacă va face schimbări în echipa care a realizat draw-ul la Varșovia, Kessler ne-a răspuns: „Echipa este cunoscută în linii mari. Voi folosi totuși doi debutanți, pe Romeyn și Peys. De altfel iată jucătorii incluși în lot: portarii van Beveren și Zoghel, fundașii Suurbier, Eykendrock, Israel și Romeyn, mijlocașii Müller, Pahlplatz, Peys și Swartz, atacanții Klynjan, Cruyff, Jansen, Warnas, Henkwey și Van der Kuylen. Meciul cu România constituie ultimul criteriu de selecție în vederea alcătuirii definitive a lotului nostru pentru viitoarele întâlniri oficiale internaționale”.

Continuînd discuția noastră l-am rugat să ne spună ce părere are despre fotbalul românesc. „România are o echipă care știe să lupte pe teren propriu — ne-a spus Kessler. Victoria cu 1-0 raportată asupra reprezentativei R.F. a Germaniei mi-a atras în mod deosebit atenția și de atunci sînt în gardă. Sper ca apărarea noastră să facă față atacanților români”.

I-am mulțumit lui Kessler asigurîndu-l că-l voi aștepta pe aeroportul Băneasa.

Paul OCHIALBI

În ce privește preliminiarele campionatului mondial s-a convenit în principiu ca meciurile Franța-Norvegia să aibă loc în noiembrie 1968 în Franța și în septembrie 1969 în Norvegia, iar Franța-Suedia în octombrie și noiembrie 1969. În timpul iernii echipa Franței va întreprinde un turneu în Mexic. În revanșă, echipa Mexicului va evolua în Franța în martie sau aprilie 1969.

EVENIMENTELE SĂPTĂMÎNII

● UN PENALTI DECISIV. Finala „Cupei Franței”, St. Etienne — Bordeaux, a fost decisă de o lovitură de la 11 m, contestată de învinși (Bordeaux). Decizia arbitrilor Barde (care a condus meciul România-Polonia de la Ploiești) a fost, însă, justă, fiind vorba de un fault evident, dovedit și de un film rulat „au ralenti”. St. Etienne a cîștigat cu 2-1.

● REPREZENTANȚII FRANȚEI ÎN CUPELE EUROPENE vor fi St. Etienne în „Cupa campionilor europeni” și Bordeaux (ca finalista a Cupei, pe care a cucerit-o St. Etienne) în „Cupa cupelor”.

● PRESA STRĂINĂ A FĂCUT O INTERESANTĂ APROXIMARE după meciul U.R.S.S. — Ungaria: „Echipa sovietică a cîștigat pentru că a jucat fără Strelhov, Ungaria a pierdut pentru că a jucat cu Albert”.

● O DECLARAȚIE A ANTRENORULUI MAGHIAR SOS: „Am fost învinși de o echipă care nu s-a asemănat cu nimic cu cea care a jucat la Budapesta”.

NOUȚĂȚI DIN CUPA BALCANICĂ

Se părea, la un moment dat, că actuala ediție a „Cupei Balcanice” (ediția 1967-68) va avea o desfășurare mai regulată. Iată însă, că firul disputării ei a început să se rupă, determinînd secretariatul Cupei, cu sediul la Istanbul, să facă cunoscut federațiilor respective că nu va mai aproba nici o cerere de amănare. Cluburile participante au luat cunoștință la timp de datele stabilite și ele trebuie să le respecte.

În ceea ce privește partidele amănate pînă acum, secretariatul roaga să fie reprogramate de comun acord și să se comunice datele stabilite. Este vorba de jocurile Fenerbahce — A.E.K. (retur), dublul meci Beroe Stara Zagora — Farul Constanța și partida Spartak Sofia — Fenerbahce (tur). Conducerea clubului Farul a propus echipei bulgare datele de 19 iunie (la Stara Zagora) și 3 iulie (la Constanța). S-a așteaptă răspunsul clubului Beroe. Pînă atunci, fotbalistii constănțeni se vor pregăti în vederea întâlnirii cu echipa turcă Gençlerbirliği din Ankara, fixată la 22 mai la Ankara.

Pentru agenda dv.

21 mai, la Moscova: U.R.S.S. — Cehoslovacia (preliminariile turneului olimpic)
22 mai, la Londra: Anglia — Suedia (amical)
23 mai, la Västerås: Suedia — România (tineret, amical)
25 mai, la Trieste: Italia — Anglia (tineret, amical)

PRONOSPORT

1. Progresul — Steaua x
2. Rapid — Dinamo Buc. x
3. Petrolul — Din. Bacău 1
4. U.S. Cluj — F.C. Argeș 1
5. A.S.A. — U.S. Craiova 1
6. Steagul roșu — Jiul 1
7. Farul — U.T.A. x
8. Gaz metan — A.S. Cugir 1
9. Olimpia — Minerul B.M. x
10. C.S.M. Reșița — Crișul 1
11. C.S.M. Sibiu — Vagonul 1
12. Polt. Gl. — Electronica 1
13. Chimia Rm. V. — Metalul Buc. 1

„CA FAVORIT, NU AI O SARCINĂ UȘOARĂ”

- Portughezii își încep pregătirile pentru preliminiarele C.M. în... octombrie
- Directorul tehnic este un fost fotbalist și internațional de... rugbi, Antunes ● Otto Gloria va antrena echipa națională?

EUSEBIO: o problemă pentru apărarea oricărei echipe

V-am prezentat pînă acum, sub raportul pregătirilor pentru preliminariile campionatului mondial 1970, doi dintre partenerii de grupă ai echipei noastre reprezentative: Elveția și Grecia, furnizînd cititorilor noștri preocupările și măsurile luate de federațiile respective. În acest număr vom consemna, folosind amănuntele apărute în ziarul „SPORT” din Zürich (care a publicat un interviu cu directorul tehnic al echipei Portugaliei, dr. JOSE MARIA ANTUNES), cîteva noutăți din tabăra portughezilor.

Mai întîi însă, o scurtă prezentare a directorului tehnic Antunes. Doctorul din Lisabona este o figură foarte cunoscută în Portugalia. Pe timpul studenției, el a jucat în echipa Academiei Coimbra, cu care în 1939 a cucerit campionatul național. Antunes n-a jucat niciodată în echipa națională de fotbal, ci numai în selecționata orașului Coimbra, în schimb, a făcut parte — de mai multe ori — din reprezentativa de... rugbi a Portugaliei. El s-a retras din activitatea sportivă la vîrsta de 27 de ani. În afară de prima echipă a Portugaliei, Antunes răspunde și de selecționata națională de tineret.

CE PĂRERE ARE ANTUNES DESPRE GRUPA PRELIMINARĂ? Iată-o: „Dintre cele trei echipe o cunosc bine numai pe a Elveției, contra căreia Portugalia a jucat — sub conducerea mea chiar — de două ori: în 1959, la Geneva, unde am pierdut cu 4-3, și în 1964 la Zürich, victoria revenindu-ne cu 3-2. De altfel, Elveția ne-a mai învins o dată, cu 2-1, în preliminariile C.M. 1938. De aceea nu vom subaprecia jocurile cu Elveția, mai ales că după părerea mea ea va fi adversara noastră cea mai puternică. Sintem favorizii grupei dar cred că prima clasată va fi cunoscută numai după jocurile Portugalia-Elveția. Echipa României nu-mi este tocmai necunoscută, în schimb despre aceea a Greciei nu știu nimic. La prima ocazie care mi se va voi le voi urmări în meciuri interjari.”

Dar, sînt convins că locul 3 pe care l-am cucerit la campionatul mondial din Anglia îl va ambiționa pe adversarii noștri să aibă comportări excepționale, pentru că cine nu vrea să invingă pe a treia clasată în lume?

PREGĂTIRI ABIA DIN OCTOMBRIE! Intrucît actualul sezon se va încheia în iulie, noul campionat portughez va începe la sfîrșitul lui septembrie, iar pînă atunci marile cluburi (Benfica, Sporting, F. C. Porto) vor disputa jocuri internaționale amicale și vor lua parte la cupele europene. Antunes a anunțat că pregătirile propriu-zise pentru C.M. vor începe abia în octombrie. Pentru prima partidă, cu România, în Portugalia, vor fi selecționați jucătorii în formă în campionat. „În afara celor 25 de jucători, care trebuie anunțați la F.I.F.A., a spus Antunes, voi pregăti și un lot de cadre tinere (sub 23 ani), spre a avea la dispoziție talente noi pentru turneul final din Mexic, la care sperăm să fim prezenți”.

PROBLEMA NR. 1: ANTRENORUL. În momentul de față, însă, directorul tehnic al naționalei portugheze este frîmțat de problema găsirii unui antrenor permanent pentru echipă. Deocamdată, de pregătirea echipei pentru meciul amical cu Brazilia din iulie (la Lourenco Marques, în Mozambic) va răspunde Fernando Catado, actualul antrenor al clubului Sporting Lisabona. Dar, în octombrie reprezentativa va trebui să aibă antrenorul ei și Antunes se gîndește să apeleze la Otto Gloria, care a revenit la Benfica și care s-a mai ocupat de națională în 1965 și 1966. „În momentul de față — a subliniat Antunes — noi nu mai sîntem atît de buni ca atunci și de aceea ne trebuie un antrenor de talia lui Gloria. Acesta poate da din nou, cu siguranță, echipei tăria necesară”. Rămîne de rezolvat însă, în legătură cu angajarea lui Gloria, o problemă și nu tocmai mărunță: cea financiară. De aceea nu se poate face nici o anticipație în legătură cu angajarea lui Otto Gloria.

„CUPA INTERNAȚIONALĂ” PROLOG LA CAMPIONATUL EUROPEI

INTERCLUBURI?

Ediția de anul acesta a „Cupei Internaționale” (mai înainte denumită „Cupa Rappan”) prezintă o deosebită importanță: conluziile pe care le va prilejui vor da indicii în privința sanșelor înființării alături de discutațiului campionat al Europei intercluburi, ca și — mai ales — asupra succesului lui. De aceea, comisia de organizare a decis ca în această a VIII-a ediție numărul echipelor să fie redus de la 48 la 18, iar participantele foarte riguros selectate. Acest lucru rezultă foarte bine din lista echipelor admise în competiție: Internazionale Milano, Anderlecht Bruxelles, F. C. Nürnberg, Ajax Amsterdam, Atletico Madrid, F.C. Torino, Dukla Praga, Sporting Lisabona, Rapid Viena, St. Etienne, Standard Liège, Sedan etc.

Sistemul de disputare însă, este destul de complicat. Competiția, în care au și avut loc primele jocuri (Rapid Viena — Dukla Praga

0-2, Atletico Madrid — F.C. Torino 2-1 etc.) se dispută în prima fază pe 6 grupe a 3 echipe cu jocuri tur-retur (fiecare cu fiecare), care trebuie consumate pînă la sfîrșitul lui august — începutul lui septembrie. Cele 6 cîștigătoare vor fi împărțite în două grupe de câte 3 și jocurile vor desemna echipele finaliste. Acestea își vor disputa trofeul înaintea începerii sezonului oficial 1969-70 (!).

În completarea acestor date privind o altă competiție europeană intercluburi, iată echipele cîștigătoare ale edițiilor trecute:

1961-62: AJAX AMSTERDAM (4-2 cu Feyenoord Rotterdam)
1962-63: SLOVNAFT BRATISLAVA (1-0 cu Padova)
1963-64: SLOVNAFT BRATISLAVA (1-0 cu Polonia Bytom)
1964-65: POLONIA BYTOM (0-3 și 5-1 cu S.C. Leipzig)
1965-66: S.C. LEPZIG (0-1 și 4-0 cu Norrköping)
1966-67: EINTRACHT FRANKFURT (3-2 și 1-1 cu Inter Bratislava)
1967: s-a jucat fără finală.

SELECȚIONATE BRAZILIENE ÎN EUROPA ȘI AFRICA

Pentru perioada iunie-iulie, cînd campionatul brazilian este încheiat, iar echipa națională a Braziliei se află în turneu în Europa și Africa, sînt proiectate numeroase alte turnee peste hotare. În acest scop, diferiți impresari, printre care și o veche cunoștință a noastră, E. Zaccour, s-au oferit să perfecțeze jocuri în diferite țări europene și africane. Aceste turnee ar urma să fie întreprinse de echipe selecționate cuprinzînd jucători tineri, profesioniști, aflați la începutul carierei lor și dornici de afirmare și de a cîștiga experiență internațională. Forurile locale studiază aceste oferte, de altfel foarte convenabile pentru că pe de o parte scutesc cluburile de diferite cheltuieli, iar pe de altă dau posibilitatea de a fi menținuți în joc o serie de fotbaliști talentați. În cazul cînd turneele vor fi acceptate și definitive, una din echipele braziliene urmează să evolueze și în România.

CAMPIONATE... CAMPIONATE...

ELVEȚIA (Etapa a XXII-a). Schimbare de lider: 1. F.C. Zürich (3-0 cu Young Fellows) 32 p.; 2. Grasshoppers (2-2 cu Sion) și Lugano (2-1 cu Lausanne) 30 p.; 4. Lausanne și Basel (1-4 cu Bienne) 27 p.
PORTUGALIA (ultima etapă): 1. Benfica (8-0 cu Varzim) 41 p.; 2. Sporting (0-4 cu Belenenses) 37 p.; 3. F.C. Porto (2-1 cu Setubal) 36 p.
IUGOSLAVIA (Etapa a XXIV-a). „Eternul derby” nedecis. 1. Partizan (2-2 cu Steaua roșie) 34 p.; 2. Steaua

roșie 33 p.; 3. Jelezniciar Sarajevo (0-0 cu Vardar) 28 p.
ANGLIA (Ultima etapă). Lovitură de teatru în final: 1. Manchester City (4-3 cu Newcastle) 58 p.; 2. Manchester United (1-2 cu Sunderland) 56 p.; 3. Liverpool (6-1 cu Nottingham, un joc mai puțin) 55 p.
BULGARIA (Etapa a XXII-a). Revenirea feroviarilor: 1. Lokomotiv Sofia 34 p.; 2. Levski Sofia 33 p.; 3. TSKA Cerno Zname 32 p.
AUSTRIA (Etapa a XXIII-a). Nici o schimbare: 1. Rapid